

บทความวิจัย

เรื่อง

ชายรักชายสมัยเอโดะ: กรณีศึกษาจากวรรณกรรมแปลเรื่อง ซามูไรสีม่วง (Japanese Magnolia)

โดย

นางสาว ปรียาภรณ์ ทิรัญพต

รหัสนักศึกษา 05540503

เสนอ

รองศาสตราจารย์ บาทยัน อิมสำราญ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450109 การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2557

ชื่อหัวข้อบทความวิจัย

“ชายรักชาย สมัยเอโดะ: กรณีศึกษาจากวรรณกรรมแปลเรื่อง
ชามูโรสีม่วง” (Japanese Magnolia)

ชื่อนักศึกษา

นางสาวปรียาภรณ์ หิรัญพุด รหัสประจำตัวนักศึกษา 05540503

ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ บาทยัน อิมสำราญ

ภาควิชา

เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา

2557

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ คือ เพื่อศึกษาเพศภาวะและเพศวิถีของตัวละคร และปฏิกิริยาของสังคมในต้วบทต่อพฤติกรรมทางเพศของตัวละครในวรรณกรรมเรื่องชามูโรสีม่วง (Japanese Magnolia) กรอบแนวคิดในการวิจัย คือ เพศภาวะ (Gender) เพศวิถี (Sexuality) ผนวกกับใช้แนวคิดเกี่ยวกับโฮโมเซ็กชวล (Homosexuality)/เกย์ (Gay) และจิตวิทยาทางเพศเป็นส่วนวิเคราะห์เสริม จากการศึกษา พบว่าตัวละครเอกของเรื่องมีเพศวิถีเป็นไปในเชิงขัดแย้งกับเพศภาวะที่สังคมประกอบสร้างขึ้นมาก่อนตัวเป็นมายาคติ (Myth) ตัวละครจึงได้รับปฏิกิริยาด้านลบจากสังคมอย่างคล้ายคลึงกัน แต่มีระดับที่แตกต่างกันด้วยเงื่อนไขทางชนชั้น

บทนำ

หากจะพูดถึงเพศของมนุษย์บนโลก วันนี้คงไม่อาจกล่าวได้ว่ามีเพียงผู้หญิงและผู้ชายเท่านั้น เพราะบุคคลที่ถูกระบุให้เป็นเพศที่สามอย่างกลุ่มคนรักเพศเดียวกันหรือ เกย์ (Gay) มีการเปิดตัวต่อสังคมมากขึ้น

นวนิยายเรื่อง ซามูไรสีม่วง (Japanese Magnolia) เปรียบเสมือนพื้นที่จำลองของสังคมที่ไม่ได้มีเพียงแค่ผู้หญิงและผู้ชายดังกล่าว เพียงแต่ต่างกันที่ช่วงเวลาว่าเป็นสังคมประเพณีหรือสังคมสมัยใหม่เท่านั้น แสดงให้เห็นว่าการปรากฏตัวของคนรักเพศเดียวกันหรือเกย์ในสังคมไม่ใช่สิ่งแปลกใหม่ แต่อย่างไรก็ตาม สิ่งที่เหมือนกันไม่ว่าจะผ่านไปนานแค่ไหน คือ เกย์ ถูกมองว่าเป็นผู้ที่มีลักษณะผิดไปจากมาตรฐานของสังคมที่ว่ามนุษย์แบ่งได้เป็น “ชาย” หรือ “หญิง” เท่านั้น จึงถูกจัดเป็นกลุ่มที่มี “ความเป็นอื่น” (พิเชษฐ์ สายพันธ์, 2543:43) อันเป็นผลมาจากทฤษฎีเพศภาวะและเพศวิถีที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานรักต่างเพศ คนในสังคมจึงมีอคติต่อเกย์ ทำให้คนที่เกย์ต้องประสบกับความทุกข์ทรมานในชีวิต

เร คิมูระ ผู้เขียน ได้จำลองนวนิยายเรื่อง ซามูไรสีม่วง (Japanese Magnolia) ให้เป็นสังคมหนึ่ง โดยนำประเด็นที่เป็นข้อถกเถียงทางสังคมอย่างเรื่องเพศภาวะ (Gender) และเพศวิถี (Sexuality) มาใช้ผ่านพื้นที่ทางวรรณกรรม เพื่อตีแผ่ชีวิตของคนที่มีลักษณะไม่เป็นตามกรอบสังคมกำหนด คิมูระเป็นนักเขียนหญิงที่เขียนนวนิยายไว้หลายเรื่อง แต่ละเรื่องมีเนื้อหาเกี่ยวกับตัวละครที่ประสบความทุกข์ยากในชีวิต เช่น นวนิยายอิงประวัติศาสตร์เรื่อง กริดหัวใจเกอิชา ในปี พ.ศ. 2549 วิธีการสร้างเรื่องราวของคิมูระเป็นการแต่งแต้มเรื่องราวรอบๆ เหตุการณ์จริงและชีวิตจริงๆ ของตัวบุคคลในอดีต โดยเธอเชื่อว่าเป็นวิธีการที่ดีที่สุดในการปลุกเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นอยู่ให้ขึ้นมามีชีวิตโลดแล่นอีกครั้งในศตวรรษที่ 21 คิมูระมองว่างานเขียนของเธอเป็นส่วนหนึ่งของการค้นหาความจริง ความท้าทายและการเติมเต็ม หนังสือของเธอหลายเล่มได้รับการแปลเป็นภาษาต่างๆ ทั้งในทวีปเอเชียและยุโรป (<http://www.gammemagie.com>, เข้าถึงเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2557)

ซามูไรสีม่วง (Japanese Magnolia) กล่าวถึง ความรักระหว่างซามูไรกับชานาที่สามารถอ่านออกเขียนได้แตกต่างจากคนอื่นในชนชั้นตน ซึ่งมีชีวิตอยู่จริงในสมัยเอโดะของญี่ปุ่น ความแตกต่างของหนุ่มชานาทำให้ซามูไรผู้เฒ่าที่เป็นเจ้าครองนครให้ความสนใจและพาบุตรชายของตนไปบ้านของชายหนุ่มผู้นั้นเพื่อดูชานาเขียนหนังสือให้ดู เมื่อสายตาของซามูไรผู้ลูกกับหนุ่มชานาสบประสาน ความรักนอกกฎเกณฑ์กำหนดทางสังคมก็บังเกิดขึ้น เมื่อความรักต้องห้ามของซามูไรและชานาถูกเปิดเผย ซามูไรหนุ่มจำต้องแบกความรับผิดชอบยิ่งใหญ่ต่อสังคม และฝันใจตัดสัมพันธ์กับชายผู้เป็นที่รัก ทำให้หนุ่มชานาเข้าใจผิดถึงขั้นลง

เมื่อปลิดชีวิตชาмуไร คนรักที่ถูกพรากจากกันต่างพ่ายแก่อุปสรรคโดยง่าย แต่กระนั้นยังเฝ้าเพียรพยายาม แม้จะมองไม่เห็นปลายทางเลยก็ตาม สุดท้าย โศกนาฏกรรมความรักที่กลายเป็นคำสาปของคนทั้งคู่ก็ค่อยๆ ถูก “กลบเกลื่อน” จนถูกลืมเลือนไป กระทั่งคนในศตวรรษที่ 21 รู้เรื่องราว ความจริงที่ไม่ได้รับการยอมรับในอดีตจึงถูกเปิดเผยออกมาให้คนรุ่นหลังได้รับรู้

ผู้ศึกษาเห็นว่านวนิยายเรื่องชาмуไรสีม่วง (Japanese Magnolia) เป็นวรรณกรรมที่สะท้อนให้เห็นความหลากหลายทางเพศในสังคมที่ไม่ได้รับการยอมรับดังเช่นตัวละครชาмуไรและชานา จึงเห็นควรจะให้ศึกษาตัวละครทั้งสองตัวในเชิงลึก ตลอดจนศึกษาปฏิกิริยาของคนในสังคมต่อตัวละครทั้งสองนี้ เพื่อให้เข้าใจเกี่ยวกับเพศภาวะและเพศวิถี ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญในสังคมสมัยใหม่อันซับซ้อน โดยใช้นวนิยายเรื่องนี้ของเร คิมูระ เป็นข้อมูลในการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเพศภาวะและเพศวิถีของตัวละครในวรรณกรรมเรื่อง ชาмуไรสีม่วง (Japanese Magnolia)
2. เพื่อศึกษาปฏิกิริยาของสังคมในตัวบทต่อพฤติกรรมทางเพศของตัวละครในวรรณกรรมเรื่อง ชาмуไรสีม่วง (Japanese Magnolia)

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องเพศภาวะและเพศวิถีในนวนิยายเรื่อง ชาмуไรสีม่วง (Japanese Magnolia) ของเร คิมูระ จะใช้หนังสือนวนิยายเรื่อง ชาмуไรสีม่วง (Japanese Magnolia) ของ สำนักพิมพ์กัมมะหะยี ปี 2554 แปลโดย นพดล เวชสวัสดิ์

กรอบความคิดในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ชายรักชายสมัยเอโดะ: กรณีศึกษาจากรรณกรรมแปลเรื่อง ชาмуไรสีม่วง (Japanese Magnolia) ของ เร คิมูระ ผู้วิจัยได้ศึกษากรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวความคิดเกี่ยวกับเพศภาวะ (Gender)
2. แนวความคิดเกี่ยวกับเพศวิถี (Sexuality)

มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แนวความคิดเกี่ยวกับเพศภาวะ (Gender)

เพศภาวะ หมายถึง ภาวะของความเป็นหญิงหรือความเป็นชาย ตามนิยามของสังคม โดยมีการเชื่อมโยงเข้ากับจิตลักษณะ พฤติกรรม หรือลักษณะทางสังคมบางประการที่แตกต่างกัน ทำให้ผู้หญิงกับผู้ชายแตกต่างกันเพิ่มขึ้นอีกนอกจากด้านเพศสรีระ ปัจจัยอื่นที่ส่งผลต่อเพศภาวะของบุคคล เช่น ชนชั้น ชาติพันธุ์ อาชีพ เป็นต้น เพศภาวะเปลี่ยนแปลงได้ตามคำจำกัดความของสังคมแต่ละยุคสมัย เพศภาวะจึงเป็นสิ่งประกอบสร้างทางสังคม (Social Construct)

การศึกษาเพศภาวะตั้งแต่อดีตมีลักษณะแบบ “สารัตถนิยม” (Essentialism) ที่มองความจริงผ่านเงื่อนไขทางร่างกาย เช่น อวัยวะเพศ ฮอรโมนเพศ ระบบการทำงานของร่างกายที่ส่งผลต่ออารมณ์ทางเพศ ว่าร่างกายของผู้ชายและผู้หญิงมีความแตกต่างกันชัดเจนว่าลักษณะร่างกายอย่างไรคือมีความเป็นชายหรือมีความเป็นหญิง ร่างกายจึงเป็นสิ่งที่สังคมใช้ประกอบสร้างเพศภาวะโดยอ้างอิงกับลักษณะโดยทั่วไปทางธรรมชาติ นอกจากนี้ เพศยังมีผลต่อการกระทำและแสดงออกของบุคคล ผู้ชายจะถูกหล่อหลอมให้มีลักษณะตามที่สังคมต้องการ เช่น เข้มแข็งอดทน กล้าหาญ และมีความสามารถในการควบคุมตัวเอง เพศภาวะจึงเป็นเรื่องของคุณลักษณะเฉพาะที่ผู้ชายและผู้หญิงสามารถแสดงออกหรือปฏิบัติ เป็นการควบคุมการกระทำของบุคคลในพื้นที่สาธารณะ เพศภาวะยังเกี่ยวข้องกับการทำหน้าที่ทางสังคมของบุคคลอีกด้วย เพราะความคิดและกฎระเบียบที่ใช้ควบคุมการแสดงออกทางเพศว่าบุคคลมีบทบาทหน้าที่ในสังคมอย่างไร ซึ่งมีลักษณะให้ค่ากับความเป็นชาย หากมองผ่านกรอบความคิดของสตรีนิยม

สังคมจึงมีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาเอกลักษณ์บทบาททางเพศของคนในสังคมนั้นๆ ดังจะเห็นได้จากการที่ผู้ชายและผู้หญิงมีพฤติกรรม (Behaviors) และบทบาททางเพศ (Gender Role) แตกต่างกันอย่างชัดเจน เช่น ผู้ชายทำงานนอกบ้าน ผู้หญิงทำงานในบ้าน เป็นต้น ซึ่งสังคมคาดหวังว่าเพศภาวะจะมีบทบาทอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตบุคคล หากบุคคลใดไม่มีลักษณะตรงตามมาตรฐานที่สังคมกำหนด สังคมก็จะไม่ยอมรับและมองว่า “ผิดปกติ” กล่าวคือ มนุษย์ต้องมีลักษณะเป็นไปตามเพศของตน กรอบความคิดดังกล่าวนำไปสู่ความเชื่อในระบบสองเพศสภาพอย่างเคร่งครัด (Dichotomous Gender System) ว่ามนุษย์สามารถเป็นได้แค่สองเพศเท่านั้น คือ ความเป็นชายและความเป็นหญิง

2. แนวความคิดเกี่ยวกับเพศวิถี (Sexuality)

เพศวิถี (Sexuality) หมายถึง ค่านิยม บรรทัดฐาน และระบบวิธีคิด วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับความปรารถนาทางเพศ (erotic desires) และการแสดงออกทางเพศ การดึงดูดทางเพศ รวมถึงอัตลักษณ์ทางเพศหรือสำนึกในความเป็นตัวตน (identity) ความคิดเกี่ยวกับคู่รัก เช่น รักต่างวัย รักข้ามชนชั้น หรือคู่ชีวิตในอุดมคติของบุคคล เป็นต้น ซึ่งเป็นเรื่องส่วนตัว แต่เพศวิถีก็ถูกความเป็นสาธารณะหรือเพศภาวะแทรกแซงด้วยเช่นกัน เนื่องจากสังคมมีการประกอบสร้างเพศวิถีกระแสหลักขึ้นมา

การกล่าวถึงเพศวิถีกระแสหลักในสังคมเป็นสิ่งที่มีความคล้ายคลึงกับเพศภาวะ คือ เป็นสิ่งที่แบ่งออกเป็น 2 เพศ และถูกกำหนดโดยเพศภาวะเช่นกัน เพศภาวะเป็นตัวจำกัดว่ามนุษย์ควรจะรักชอบใครและอย่างไร? เพศวิถีจึงออกมาในรูปแบบของรักเพศเดียวกัน (Homosexuality) รักต่างเพศ (Heterosexuality) รักสองเพศ (Bisexuality) และรักหลายเพศ (Queer) ด้วยเหตุนี้เพศวิถีที่หลากหลายจึงมีนัยขัดแย้งหรือนอกเหนือไปจากกรอบทางสังคมและเพศภาวะ ส่งผลให้ความรักระหว่างคนเพศเดียวกันจึงกลายเป็น “บาป” “ผิดธรรมชาติ” “ไม่เหมาะสม” อันเนื่องมาจากความเชื่อในระบบรักต่างเพศที่ว่า ชายต้องรักหญิง และหญิงต้องรักชายเท่านั้น

ผลการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดเรื่องเพศภาวะและเพศวิถี พบว่า เพศภาวะและเพศวิถีของมนุษย์เป็นประเด็นสำคัญอันซับซ้อนในสังคม ซึ่งนักเขียนได้นำมาใช้เป็นข้อถกเถียงทางสังคมผ่านพื้นที่ทางวรรณกรรมประเภทนวนิยาย ดังเช่นนวนิยายเรื่อง ซามูไรสีม่วง (Japanese Magnolia) ของเร คิมูระ ซึ่งเป็นวรรณกรรมที่สามารถสะท้อนการไม่ยอมรับความแตกต่างของเพศภาวะและเพศวิถีที่ถูกมองว่า “เป็นอื่น” ในสังคมได้เป็นอย่างดี

สามารถตอบคำถามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ ดังนี้

1. เพศภาวะและเพศวิถีของตัวละครในเรื่อง

1.1 คุณชายโนบุ นางะ โอกิโมโตะ

คุณชายโนบุ นางะ โอกิโมโตะ เป็นซามูไรหนุ่มอายุ 22 ปี หน้าตาหล่อเหลา ภายนอกดูสง่างามเพียบพร้อมอย่างคนที่กำเนิดในชาติตระกูลสูงส่ง แต่ภายในกลับอ่อนแอ ไม่เข้มแข็งเด็ดเดี่ยวสมกับเป็นซามูไรเท่าไรนัก มีความสัมพันธ์ที่เห็นห่างกับคนในครอบครัว คุณชายโอกิโมโตะมีนิสัยถือตัว ดูถูกคนที่มีฐานะต่ำ

ตัวยกว่า ใจร้อนและเอาแต่ใจตามประสาลูกชายคนเดียว จนกระทั่งได้เจอกับฟูซาโอะ เขาจึงเปลี่ยนแปลง เป็นคนที่อ่อนโยนมากขึ้น

เพศภาวะ

1) ลักษณะภายนอก

อวัยวะในร่างกายทางกายภาพที่แสดงเพศภาวะของคุณชายโอกิโมโตะ คือ “ลิงค์” ที่หมายถึง อวัยวะเพศชาย ตัวละครซามูไรที่มีอวัยวะเพศชาย จึงมีเพศภาวะของผู้ชาย และสังคมกำหนดว่า “ต้อง” มีความเป็นชาย จากแนวคิดเพศภาวะที่มีได้แค่สองเพศ หากผู้ชายคนใดไม่มีอวัยวะเพศชายก็ถือว่าไม่มีความเป็นชาย หรือมีความเป็นหญิงนั่นเอง

“เขาไม่มีความสง่างามเยี่ยงคนสูงศักดิ์เพียงพอจะเก็บลาลิงค์ห้อยย้อยให้พันตาของผู้คนในห้อง เพื่อเกียรติศักดิ์ของตระกูลและสายเลือด”

(ซามูไรสีม่วง, 2554: 209)

อวัยวะเพศ จึงเป็นอวัยวะในร่างกายที่แสดงเพศภาวะของคุณชายโอกิโมโตะผ่านร่างกายได้ชัดเจน ที่สุดว่าเขาไม่มีความเป็นชาย

2) การแสดงออก

การกระทำที่แสดงความเป็นชายของคุณชายโอกิโมโตะ คือ ความเข้มแข็งอดทน ยกตัวอย่างฉากพิธีศพบิดาของเขา

“อีกฝากหนึ่งของหลุมศพตรงข้ามเธอ คุณชายโอกิโมโตะยืนนิ่ง ศีรษะค้อมต่ำ นึกถึงคำสัญญาที่ให้ไว้ต่อบิดาก่อนสิ้นชีวิต และการผูกมัดที่จำต้องปฏิบัติตามคำสัญญานั้นให้สำเร็จลุล่วง เขาหลับตานั่น ปิดกั้นไว้ไม่ให้ น้ำตาไหลออกมา”

(ซามูไรสีม่วง, 2554:141)

คุณชายโอกิโมโตะเสียใจต่อการตายของบิดา ประกอบกับรู้สึกกดดันจากคำสัญญาที่ให้ไว้ก่อนตาย แม้เขาจะตกอยู่ในสภาพเช่นนี้ แต่ด้วยเพศภาวะของผู้ชายที่ไม่สามารถร้องไห้ระบายความอัดอั้นตันใจออกมาได้อย่างเปิดเผย เห็นได้จากผู้เขียนใช้คำว่า “ศีรษะค้อมต่ำ” และข้อความที่ว่า “หลับตานั่น ปิดกั้นไว้ไม่ให้ น้ำตาไหลออกมา” แสดงถึงอาการกล้ำกลืนฝืนทน เพราะสังคมเชื่อว่าผู้มีความเป็นชายจะต้องเข้มแข็ง

3) บทบาททางเพศภาวะ

คุณชายโอกิโมโตะมีบทบาททางเพศภาวะ 4 บทบาท ได้แก่

3.1 ลูกชาย

คุณชายโอกิโมโตะได้รับสิทธิ์ให้เป็นเป็นผู้นำประกอบพิธีศพของบิดา

“พิธีศพยิ่งใหญ่ตระการตา เหมือนช่วงชีวิตรุ่งโรจน์ที่ผ่านมา นายท่านโนบุ นางะสวามกิโมโนใหม่ลี
เงิน ตั้งศพในห้องโถงใหญ่ของปราสาทสี่วัน โซกุนและมหาซามูไรทั้งใกล้และไกล เดินทางมาเคารพศพ...”

(ซามูไรสีม่วง, 2554: 135)

ญี่ปุ่นได้รับอิทธิพลจากลัทธิขงจื้อเรื่องความกตัญญู สังคมกำหนดหน้าที่การเลี้ยงดูบิดามารดาให้เป็น
ของบุตรชาย นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญของบุตรชายที่จะเป็นผู้สืบทอดเชื้อสายของตระกูล ตลอดจนเป็น
ผู้นำการประกอบพิธีกรรมต่างๆ ของครอบครัว บุตรชายเท่านั้นที่สามารถนำวิญญาณพ่อแม่ไปสู่สรวงสวรรค์
การไม่มีบุตรชายจึงเปรียบเสมือนการที่วิญญาณของพ่อแม่ไม่สามารถขึ้นสวรรค์ได้ ผู้เขียนแสดงให้เห็นบทบาท
ทางเพศที่สังคมกำหนดให้ผู้ชาย ว่าการทำหน้าที่นี้เป็นหน้าที่ของผู้ชายเท่านั้น

3.2 สามี

คุณชายโอกิโมโตะเป็นศูนย์กลางของการสร้างความสัมพันธ์ทางเพศที่ต้องตอบสนองการสร้างครอบครัว
แบบผิวเดียวเมียวเดียว คุณชายโอกิโมโตะเป็นสามีมี่หน้าที่ผลิตทายาทเพื่อสืบทอดวงศ์ตระกูล และเป็น
แรงงานต่อไปในสังคมเกษตรกรรม

“เขาเกลียดตัวเองที่ไม่อาจจะรักเธอ หรือเกิดความรู้สึกใดๆ มากกว่าไปว่าการยอมรับว่าเธอคือ
ภรรยาของเขา และเขามีหน้าที่บางอย่างที่ต้องปฏิบัติต่อเธอ”

“ฉันต้องร่วมรักกับหญิงผู้นี้ และทำให้เธอตั้งท้องให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้”

(ซามูไรสีม่วง, 2554: 192)

เพศภาวะของคุณชายโอกิโมโตะปรากฏผ่านการทำหน้าที่สามี คือ มีหน้าที่เลี้ยงดูภรรยา และมีทายาท
เพื่อสืบทอดวงศ์ตระกูลโดยการพยายามทำให้ภรรยาตั้งครรภ์ ผู้ชายที่ไม่สามารถทำให้ภรรยาตั้งครรภ์ได้ แม้จะ
มีความเป็นชายแต่ก็ถือว่าไม่สมบูรณ์ หรือที่เรียกภาษาปากว่า “ไม่มีน้ำยา”

3.3 หัวหน้าครอบครัว

คุณชายโอกิโมโตะเป็นหัวหน้าตระกูลโนบุ นางะต่อจากบิดาที่เสียชีวิตไป เนื่องจากสังคมเห็นว่าผู้ชายสามารถคุ้มครองป้องกันสมาชิกในครอบครัวได้ และในยุคเอโดะที่คนส่วนใหญ่มีอาชีพนักรบและอาชีพเกษตรกร ต้องอาศัยกำลังของเพศชายซึ่งแข็งแกร่งกว่าผู้หญิง ซามูไรจึงเป็นผู้รับผิดชอบเศรษฐกิจในครอบครัว และมีอำนาจในการตัดสินใจคิดทำสิ่งใดในครอบครัว

“ในฐานะสตรี ไม่ว่าจะทรงอำนาจยิ่งใหญ่สักแค่ไหน ในสมัยเอโดะในญี่ปุ่น เขาเป็นหัวหน้าครอบครัว เป็นผู้นำของตระกูลโนบุ นางะ เป็นเจ้าเหนือหัวและเป็นเจ้านายของเธอ เธอไม่อาจควบคุม หรือทำให้เขาได้อายต่อหน้าผู้อื่น”

(ซามูไรสี่ม้วน, 2554: 162)

ประโยคในดัวบทข้างต้น ผู้เขียนแสดงให้เห็นความเป็นชายของคุณชายโอกิโมโตะที่แตกต่างกับความ เป็นหญิงที่ท่านหญิงโมโมเอะพูดถึงตนเอง ดังคำว่า “ในฐานะสตรี” ไม่ว่าจะลูกชายของเธอจะเป็นอย่างไร เธอก็ ไม่สามารถตำหนิเขาได้ เพราะสังคมกำหนดให้ผู้ชายเป็นหัวหน้าครอบครัว มีอำนาจมากกว่า เพราะความ เป็นชายที่เหนือกว่าความเป็นหญิง

3.4 ผู้นำ/ผู้ปกครอง

ในยุคเอโดะ ผู้หญิงถูกตักเตือนในด้านต่างๆ ทำให้ผู้ชายมีอำนาจเป็นผู้ปกครอง เนื่องจากการมองลักษณะ ทางกายวิภาคและลักษณะนิสัยโดยทั่วไป เช่น โครงสร้างความแข็งแรงของร่างกาย หรือความปลอดภัยใน เพศ หรือเรื่องของอารมณ์ เช่น ผู้ชายมีความเข้มแข็ง ก้าวร้าว ดุดัน มีความต้องการเอาชนะสูง ส่วนผู้หญิง มักจะวูบไหวทางอารมณ์ได้ง่ายกว่า ซึ่งการปกครองต้องตัดอารมณ์ออกจากการตัดสินใจ ซึ่งสำหรับในยุค เอโดะแล้วคือสนามรบของซามูไร

“ท่านหญิงโมโมเอะตระหนักชัดแล้วว่าเหลือแต่เธอเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่จะเหนี่ยวรั้งตระกูลโนบุ นางะให้รวมศูนย์ธำรงสืบอำนาจไปได้ และผลักดันให้โอกิโมโตะเข้าสู่การแต่งงาน และผลิตลูกชายอย่าง น้อยหนึ่งคนที่มีบารมีและอำนาจเยี่ยงซามูไรซุรา รับหน้าที่ดูแลตระกูลสืบไป ก่อนจะถึงเวลานั้นภาระของ ตระกูลอยู่ในมือของเธอ แต่เธอจะต้องยืมมือลูกชายดำเนินการให้แนบเนียน เพราะระบบเจ้าครองที่ดิน ญี่ปุ่นยังไม่ยอมรับการปกครองโดยผู้หญิง”

(ซามูไรสี่ม้วน, 2554: 137)

ผู้เขียนเน้นย้ำเพศภาวะคุณชายโอกิโมโตะตั้งประโยคที่ว่า “ระบบเจ้าครองที่ดินญี่ปุ่นยังไม่ยอมรับการปกครองโดยผู้หญิง” แม้ท่านหญิงโมโมเอะจะรู้ว่าลูกชายของตนอ่อนแอ ขาดความเด็ดเดี่ยว ดุดัน และไม่สามารถทำหน้าที่ปกครองเมืองได้อย่างดี แต่เธอก็ทำได้เพียงประคับประคองตระกูลอยู่เบื้องหลังเท่านั้น อันเนื่องมาจากระบบความคิดเรื่องเพศภาวะที่กดขี่ความเป็นหญิง และยกย่องความเป็นชาย แม้คุณชายโอกิโมโตะจะมีคุณสมบัติบางประการไม่ตรงตามที่สังคมคาดหวังก็ตาม

เพศวิถี

1) ความปรารถนาทางเพศ

“พระเจ้าช่วยด้วยเถิด เขาอยากได้ฟูซาโอะ อยากได้เนื้อครัดเคร่งแข็งแกร่ง นอนเบียดอัดอยู่ข้างกาย เพียงแค่นี้ ร่างของเขาตื่นตัวกำยำขึ้นมาทันควัน”

(ซามูไรสีม่วง, 2554: 195)

คุณชายโอกิโมโตะแสดงอารมณ์ทางเพศต่อเพศเดียวกันในฉากที่เขาพยายามมีเพศสัมพันธ์กับภรรยาแต่ล้มเหลว จึงคิดว่าตัวเองเสื่อมสมรรถภาพ แต่เมื่อจินตนาการถึงร่างกายของฟูซาโอะ ร่างกายของเขากลับมีปฏิกิริยาตอบสนองดังคำว่า “ร่างของเขาตื่นตัว” จึงสรุปได้ว่าคุณชายโอกิโมโตะเป็นชายรักรักหรือเกย์ ซึ่งเป็นเพศวิถีที่มีลักษณะนอกกรอบสังคมหรือขัดแย้งกับเพศภาวะ

2) การแสดงออกทางเพศ

คุณชายโอกิโมโตะเศร้าเสียใจที่ไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์กับภรรยาได้

“โอกิโมโตะกรีดน้ำตาทิ้งไปด้วยความขุ่นเคืองใจ ก่นด่าสั่งตนเองให้หยุดร้องไห้”

(ซามูไรสีม่วง, 2554:194)

ข้อความข้างต้น ผู้เขียนใช้คำว่า “กรีดน้ำตา” ซึ่งเป็นกิริยาของผู้หญิง คนที่เป็นเกย์จะมีอัตลักษณ์ทางเพศในการแสดงกิริยาของตน ไม่ยึดติดว่าตัวเองเป็นผู้ชายจะกระทำท่าที่เช่นผู้หญิงไม่ได้ แต่เกย์คือผู้ที่มีความเป็นชายและหญิงอยู่ในตัว และรู้ว่าตัวเองเป็นอะไร กล่าวคือ เกย์เป็นเพศวิถีที่มีการแสดงออกมาเฉพาะตัว ไม่ยกย่องความเป็นชายหรือกดขี่ความเป็นหญิง

3) อัตลักษณ์ทางเพศ

“ด้วยเหตุผลใดสักอย่าง เขาเกิดมาเป็นเกย์ เขาจะเป็นเกย์ตลอดไป และไม่มีทางแก้ไขแปรเปลี่ยนเป็นอื่นได้ เขาเสพสมเสพติดความอภิรมย์เข้มข้นที่มีแต่ชายเท่านั้นที่จะมอบให้ได้”

(ซามูไรสีม่วง, 2554:129)

จากข้อความข้างต้น จะเห็นได้ว่าคุณชายโอกิโมโตะมีสำนึกรับรู้ในอัตลักษณ์ทางเพศของตน คือ รู้ว่าตัวเองเป็นชายรักชาย ดังข้อความที่ว่า “เขาเกิดมาเป็นเกย์ เขาจะเป็นเกย์ตลอดไป” รู้ว่าตัวเองไม่ชอบผู้หญิง

4) การดึงดูดทางเพศ

“ความงามของเรือนกายครัดเคร่งมุดม่อง และใบหน้าสูงศักดิ์หล่อเหลา”

(ซามูไรสีม่วง, 2554: 9)

จะเห็นได้ว่าผู้เขียนใส่การดึงดูดทางเพศที่เป็นลักษณะของผู้ชายที่มีคุณค่าให้แก่คุณชายโอกิโมโตะดังกล่าวว่า “เรือนกายครัดเคร่งมุดม่อง” และ “หล่อเหลา” บ่งบอกให้รู้ว่าซามูไรเป็นเกย์รุกหรือเกย์คิง (gay-king) คือผู้ที่ชอบเป็นฝ่ายกระทำในความสัมพันธ์ทางเพศ (active sex role) หรือทำหน้าที่เป็นสามี คนกลุ่มนี้จะมีบุคลิกลักษณะการแสดงออกภายนอกแบบผู้ชายชอบผู้หญิงทั่วไป และสะท้อนการดึงดูดทางเพศของเกย์ คือ เกย์จะต้องมีคุณสมบัติ “หน้าตาดี”

5) บทบาททางเพศวิถี

คุณชายโอกิโมโตะเป็นผู้กระทำ (active) ในความสัมพันธ์ทางเพศ เนื่องจากอยู่ในชนชั้นซามูไร

“โอกิโมโตะเพิ่งรู้สึกตัวว่าตกหลุมรักหนุ่มชวานาเข้าแล้ว และความรักนี้มีมอบความอ่อนโยนละมุนละไม ยิ่งไปกว่าค้นหาที่นอยากุดันที่เขารู้สึกในทุกคราวที่ร่วมรักกับคู่ขาที่เขาใช้งานอย่างไม่ปราณีปราศรัย และเขี่ยทิ้งไปโดยไม่เสียเวลาคิด”

(ซามูไรสีม่วง, 2554: 128)

ผู้เขียนใช้คำว่า “ใช้งาน” แสดงให้เห็นว่าคุณชายโอกิโมโตะเป็นผู้กระทำให้ความสัมพันธ์ทางเพศเพศวิถีของคนรักเพศเดียวกันที่ผ่านกลไกเรื่องชนชั้นนี้ ทำให้คนที่อยู่ในสถานะสูงกว่าจำเป็นต้องเล่นบทบาทของผู้กระทำ (active) (ธเนศ วงศ์ยานนาวา, 2556 : 26) เพราะฉะนั้นการร่วมเพศทางทวารหนักที่ชนชั้นสูงกระทำต่อผู้หญิง เด็ก คนต่างชาติ ทาส หรือคนเพศเดียวกันทำให้เกิดการตั้งคำถามว่าเป็นการแสดงออกถึงความรัก หรือเป็นการแสดงอำนาจของผู้ที่เหนือกว่าด้วยหรือไม่?

1.2 ฟุซาโอะ

ฟุซาโอะ เป็นหนุ่มชวมนาอายุ 18 ปี สามารถอ่านเขียนหนังสือได้แตกต่างจากชวานาคคนอื่น ๆ เพราะ ลุงเป็นคนสอนให้ ฟุซาโอะมีหน้าตาและผิวพรรณสวยเหมือนผู้หญิง เป็นคนใสซื่อบริสุทธิ์ไม่มีเล่ห์เหลี่ยม อ่อนโยนและเคารพเชื่อฟังพ่อแม่ ค่อนข้างเกรงกลัวพ่อแม่ ภายนอกดูเป็นเด็กหนุ่มเงียบขรึมว่านอนสอนง่าย แต่เมื่อได้เจอกับคุณชายโอกิโมโตะ ความรักก็ทำให้เขากลายเป็นคนที่กล้าต่อต้านและขาดสติยังคิดในการทำ เรื่องต่างๆ

เพศภาวะ

1) ลักษณะภายนอก

อวัยวะในร่างกายทางกายภาพที่แสดงเพศภาวะของฟุซาโอะ คือ กล้ามเนื้อ ซึ่งเป็นอวัยวะที่ใช้ในการ เคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกาย ฟุซาโอะมีกล้ามเนื้อแข็งแรงที่เป็นลักษณะโดยทั่วไปของผู้ชาย

“พระเจ้าช่วยด้วยเถิด เขาอยากได้ฟุซาโอะ อยากได้เนื้อครัดเคร่ง แข็งแกร่ง”

(ซามูไรสีม่วง, 2554: 195)

ประโยคในตัวอย่างข้างต้นผู้เขียนใช้คำว่า “เนื้อครัดเคร่ง” และ “แข็งแรง” แสดงถึง “กล้ามเนื้อ” ของฟุซาโอะ เชื่อมโยงกับแนวคิดของเพลโตที่อธิบายว่าผู้ชายเป็น “บุคคล” เพราะมีสติปัญญาและร่างกายที่เจริญ งอกงาม ความเจริญงอกงามดังกล่าวคือการมีร่างกายที่มีกล้ามเนื้อแข็งแรงสมบูรณ์ ฟุซาโอะจึงมีความเป็น ชายชัดเจนเมื่อมองผ่านร่างกาย

2) การแสดงออก

การกระทำที่แสดงความเป็นชายของฟุซาโอะ คือ การขึ้นครุ การขึ้นครุในความหมายของนวนิยาย เรื่องนี้คือการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงครั้งแรกในชีวิตของเด็กผู้ชาย เด็กชายจะได้รับการสอนถึงเรื่องเพศสัมพันธ์ เป็นการปฏิบัติเฉพาะเพศชายเท่านั้น ในสมัยเอโดะ ผู้ชายที่ผ่านการขึ้นครุคือชายชาติตรีที่มีความเป็นชายสูง ในทางตรงกันข้าม ผู้หญิงกลับถูกสอนให้รักษาพรหมจรรย์ ทำให้ผู้หญิงเสียเปรียบและถูกกดขี่

“มีคราวหนึ่ง พวกเด็กหนุ่มรวมกลุ่มเคลื่อนทัพไปยังบ้านสาเก ในหมู่บ้านข้างเคียง คำสุภาพเรียก
 ขานช่อกหย่าเหยอะของแม่นางชายตัวในตำบลนั้น เลื่องชื่อเป็นที่สุดในการขึ้นครุเด็กหนุ่มที่ยังไม่
 ประสีประสา”

(ชามุไรสีม่วง, 2554: 55)

ในการขึ้นครุของฟูซาโอะ ผู้เขียนใช้คำว่า “แม่นางชายตัว” แสดงให้เห็นว่าผู้ชายจะต้องมีเพศสัมพันธ์
 กับผู้หญิงเท่านั้นถึงจะมีความเป็นชาย และเป็นไปตามกรอบสังคมกำหนด จากแนวความคิดเรื่องเพศภาวะที่
 อยู่บนพื้นฐานของรักต่างเพศ การขึ้นครุหรือการร่วมเพศของผู้ชายเป็นขั้นตอนการพัฒนาของผู้ชาย ทำหน้าที่
 เป็น ‘พิธีกรรมการเปลี่ยนขั้นตอน’ (initiation rite) ของชีวิตผู้ชาย และเป็นหนึ่งในกลไกสร้างความเป็นชาย
 (ธเนศ วงศ์ยานนาวา, 2556 : 40)

3) บทบาททางเพศภาวะ

ฟูซาโอะมีบทบาททางเพศภาวะ 2 บทบาท ได้แก่

3.1 ลูกชาย

บทบาทลูกชายต่อเศรษฐกิจครอบครัวในสังคมเกษตรกรรมในอดีตจะให้ความสำคัญของผู้ชายใน
 กระบวนการผลิตและในการหาเลี้ยงครอบครัว ฟูซาโอะมีบทบาทในการทำงานนอกบ้าน เนื่องจากสังคมมอง
 ว่าผู้ชายมีความแข็งแกร่ง คล่องแคล่ว อดทน เหมาะสมแก่การออกไปทำงานนอกบ้าน ส่วนผู้หญิงควรทำงาน
 อยู่ในครัวเรือน

“วันใหม่เริ่มต้นเหมือนวันอื่นๆ หลังอาหารเข้าอิมท้อง แม่โบกมือส่งสามีกับลูกชายลงไร่นา”

(ชามุไรสีม่วง, 2554: 39)

ผู้เขียนแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างความเป็นชายและความเป็นหญิงอย่างชัดเจน ดังข้อความ
 ที่ว่า “แม่โบกมือส่งสามีกับลูกชายลงไร่นา” จะเห็นได้ว่าแม่ของฟูซาโอะแม้จะมีอายุและประสบการณ์ชีวิต
 มากกว่าลูกชายที่ขณะนั้นอายุเพียง 15 ปี แต่กลับต้องทำงานอยู่แคในบ้าน ไม่มีโอกาสออกสู่อากาศที่สาธารณะ
 เพราะสังคมกำหนดให้หน้าที่นั้นเป็นของชานาที่เป็นผู้ชายเท่านั้น

3.2 สามี

การทำหน้าที่สามีของฟูซาโอะแสดงให้เห็นถึงความสามารถของผู้ชายในหลายๆ ด้าน เช่น การมีความรับผิดชอบความสามารถในการปกครองจัดการเกี่ยวกับบุตรและภรรยา ความสามารถในการเลี้ยงดูและให้ความเป็นธรรมแก่ภรรยาและลูกๆ

“ผมอยากทำเรื่องนี้มาหลายปีแล้ว แต่ยังห่วงเธอกับโฮชิ แต่บัดนี้ เธอรับช่วงงานตัดเสื้อของแม่ และประสบความสำเร็จดียิ่ง ถึงขนาดตัดเสื้อผ้าให้ทำหญิงโมโมเอะและคนในตระกูลนั้น โฮชิจึงก็โตแล้ว เธอไม่ต้องการผมอีกต่อไป ได้เวลาที่ผมจะเคลื่อนที่ต่อไป ทำในสิ่งที่อยากทำมานานแสนนานแล้ว”

(ซามูไรสี่ม้วน, 2554: 292)

ความเป็นชายของฟูซาโอะ คือ ความรับผิดชอบของสามี แม้ภรรยาของเขาจะถูกข่มขืนและลูกที่เกิดมาก็ไม่ใช่ลูกของเขาเอง แต่ด้วยความสามีหรือความเป็นชายที่ดีมีศีลธรรม เขาต้องทำหน้าที่เลี้ยงดูภรรยาและลูกสาวให้สามารถมีชีวิตอยู่ได้ดีก่อน ถึงจะทำตามความต้องการของตัวเอง ในสถานการณ์เช่นนี้ หากผู้ชายคนไหนทิ้งภาระไว้ให้แก่ผู้หญิงฝ่ายเดียว ก็จะถูกประณามว่า “ไม่เป็นลูกผู้ชาย”

เพศวิถี

1) ความปรารถนาทางเพศ

“ฉันร้อนผ่าวลูกเป็นไฟรอรับเขา เรื่องนั้นจะเกิดขึ้นไหมหนอ? จะเป็นคืนพรุ่งนี้? หรือไม่มีทางเกิดขึ้นเลย”

(ซามูไรสี่ม้วน, 2554: 121)

ฟูซาโอะแสดงความปรารถนาทางเพศที่มีต่อเพศเดียวกันในฉากที่เขารอคอยการกลับมาของซามูไรที่เดินทางไปอีกเมือง ดังคำว่า “ร้อนผ่าวลูกเป็นไฟ” แสดงให้เห็นปฏิกิริยาตอบสนองของร่างกายแค่เพียงคิดว่าจะได้พบคนที่ตนปรารถนา จึงสรุปได้ว่าคุณชายฟูซาโอะเป็นชายรักรักหรือเกย์ ซึ่งเป็นเพศวิถีที่มีลักษณะนอกกรอบสังคมหรือขัดแย้งกับเพศภาวะ

2) การแสดงออกทางเพศ

การแต่งกายเป็นการแสดงออกทางเพศอย่างหนึ่งว่าบุคคลเป็นเพศใด ฟูซาโอะมีการแสดงออกทางเพศผ่านการแต่งกายแบบผู้ชายทั่วไปในยุคเอโดะ

“ภาพชุดทรูหมดจดผิดที่แปลกถิ่นกลางทุ่งดินโคลน ตัดกับเสี้ยวคาตะมอมแมมในโลกของ
ชานา”

(ชามูไรสีม่วง, 2554: 42)

ชุดยูคาตะมีทั้งของผู้ชายและผู้หญิง แต่ผู้เขียนใช้บรรยายให้เห็นว่าฟูซาโอะใส่ชุดยูคาตะผู้ชาย ดังข้อความที่ว่า “เสี้ยวคาตะมอมแมมในโลกของชานา” ในสมัยเอโดะคนที่เป็ชานา ทำงานในไร่นามีแต่เพศชายเท่านั้น ฟูซาโอะใส่ชุดยูคาตะผู้ชายเป็นการแสดงออกทางเพศว่าเขาเป็นผู้ชาย เพียงมีความปรารถนาทางเพศต่อผู้ชายด้วยกันเท่านั้น

3) อัตลักษณ์ทางเพศ

“สาวรุ่นหน้าสวยเดินมาอึงแอบแนบกายฟูซาโอะ ปลายนิ้วเคล้นคลึงติงหูของเขา กระซิบเสียง
กระเส่าว่าเธออยากดูแลเขาทุกอย่าง ในยามสาวรุ่นที่เธอบอกว่าชื่อคิโกะ ล้วงมือลูบไล้เข้าไปในร่มผ้า ฟูซา
โอะรู้สึกตัวของเขาแข็งเกร็งขึ้นมา เขารู้ในเสี้ยววินาทีนั้นเองว่าเขาไม่มีวันชอบผู้หญิง”

(ชามูไรสีม่วง, 2554: 55)

จากข้อความข้างต้น จะเห็นได้ว่าฟูซาโอะมีสำนักรับรู้ในอัตลักษณ์ทางเพศของตน คือ รู้ว่าตัวเองเป็นชายรักชาย ดังข้อความที่ว่า “เขารู้ในเสี้ยววินาทีนั้นเองว่าเขาไม่มีวันชอบผู้หญิง”

4) การดึงดูดทางเพศ

“ฟูซาโอะหน้าสวย เส้นผมดำสนิทก้นวงหน้าขาวผ่อง ผิวฉนวนเนียนแทบจะเรียกได้ว่าโปร่งแสงเร็ว
เรื่องจนไม่อาจละลายตาไปได้”

(ชามูไรสีม่วง, 2554: 130)

จากข้อความข้างต้น จะเห็นได้ว่าผู้เขียนได้ใส่การดึงดูดทางเพศที่เป็นลักษณะของเพศหญิงให้แก่ตัวละครชานา ดังคำว่า “หน้าสวย” และ “วงหน้าขาวผ่อง ผิวฉนวนเนียน” ที่เป็นความสวยงามของผู้หญิงที่สังคมให้ค่า บ่งบอกให้รู้ว่าชานาเป็นเกย์รับหรือเกย์ควีน (gay-queen) คือผู้ที่ชอบเป็นฝ่ายถูกกระทำในความสัมพันธ์ทางเพศ (passive sex role) หรือทำหน้าที่เป็นภรรยา คนกลุ่มนี้จะมีบุคลิกภาพการแสดงออกที่เหมือนผู้หญิงมากกว่าเกย์คิง และสะท้อนการดึงดูดทางเพศของเกย์ คือ เกย์จะต้องมีคุณสมบัติ “หน้าตาดี”

5) บทบาททางเพศวิถี

ฟูซาโอะเป็นผู้ถูกระทำ (passive) ในความสัมพันธ์ทางเพศ เนื่องจากอยู่ในชนชั้นชานา

“เขามุ่งมั่นแรงเข้ายวนใจบุกทะเลงฟูซาโอะตามอำเภอใจของตนบนเสื่อทาตามิบูพื้นห้องนี้เลย
ชามุไรหนุ่มใช้แรงใจใหญ่หลวงมุ่งมั่น เขาไม่แน่ใจว่าจะร่วมกับฟูซาโอะได้ไกลแค่ไหน”

(ชามุไรสีม่วง, 2554: 130-131)

ผู้เขียนใช้การบรรยายว่า “บุกทะเลงฟูซาโอะ” แสดงให้เห็นว่าฟูซาโอะเป็นผู้ถูกระทำในความสัมพันธ์ทางเพศโดยคุณชายโอกิโมโตะ เพศวิถีของคนรักเพศเดียวกันที่ผ่านกลไกเรื่องชนชั้น ผู้ที่มีสถานะทางสังคมต่ำกว่าจึงต้องเล่นบทบาทของผู้ถูกระทำ (ธเนศ วงศ์ยานนาวา, 2556 : 27) ดังนั้น ถ้าอยู่ในฐานะชานา ไม่ว่าจะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิงก็ต้องเป็นผู้ถูกระทำ (passive) เสมอ

1.3 ความเป็นชายปนความเป็นหญิง

1.3.1 คุณชายโนบุ นางะ โอกิโมโตะ

1.3.1.1 ความเป็นชายกับการร้องไห้

การร้องไห้ คือ อาการที่น้ำตาไหลเพราะประสบอารมณ์อันแรงกล้า เช่น เจ็บปวด เศร้าโศก ดีใจ เป็นการแสดงอารมณ์แปรปรวนบางอย่าง ซึ่งไม่ใช่ลักษณะของความเป็นชายที่สังคมให้คุณค่า ตัวอย่าง ฉากที่คุณชายโอกิโมโตะถูกบังคับให้รับตำแหน่งมหาชามุไร หัวหน้าครอบครัว เจ้าเหนือหัวผู้ปกครองแคว้น และทำหน้าที่แต่งงานกับผู้หญิง

“โอกิโมโตะปล่อยตัวจนให้หลงเข้าไปในโรงพิธีที่ซึ่งกาลเวลาหยุดนิ่งไปแล้ว ร้องไห้ออกมาสุดเสียง
ร้องไห้สะอึกสะอื้นดังที่สุดเท่าที่ใจปรารถนา เพราะที่นี้ไม่มีใครเฝ้าชมเรื่องน่าอายของเขา”

(ชามุไรสีม่วง, 2554: 144)

ผู้เขียนได้แสดงให้เห็นลักษณะความเป็นหญิงของคุณชายโอกิโมโตะตั้งข้อความว่า “ร้องไห้ออกมาสุดเสียง ร้องไห้สะอึกสะอื้นดังที่สุดเท่าที่ใจปรารถนา” แม้คุณชายโอกิโมโตะจะร้องไห้ในยามที่อยู่คนเดียวก็จริง แต่ในฐานะชามุไรแม้จะไม่ได้รำให้ต่อหน้าสาธารณชนก็ถือเป็นเรื่องหน้าละอายต่อตนเอง เพราะการร้องไห้ “สะอึกอื้น” แสดงถึงการควบคุมตัวเองไม่ได้อีกต่อไป ซึ่งสังคมมองว่าเป็นลักษณะของความเป็นหญิง

1.3.1.2 ความเป็นชายกับความกลัว

ความกลัว คือ การตอบสนองทางอารมณ์ต่อการถูกคุกคามหรือภัยอันตราย นับเป็นกลไกพื้นฐานในการเอาตัวรอดต่อสิ่งกระตุ้นหนึ่งๆ ที่จำเพาะ เช่น การกลัวต่อความเจ็บปวดหรือสิ่งก่อให้เกิดความเจ็บปวด ความกลัวตรงข้ามกับความกล้าหาญ เห็นได้จากฉากที่ซามูไรรู้สึกกดดันจากปัญหาต่างๆ จึงคิดจะฆ่าตัวตาย

“เขาต้องทำเพียงแค่อัดดาบเข้าช่องท้อง ดึงคว้าน เพียงเท่านั้นความเจ็บปวดและความทุกข์ทรมานก็จะสิ้นไป เขาหันปลายดาบเข้าหาตัว แต่เมื่อสัมผัสปลายคมกริบ โอกิโมโตะตระหนก โยนดาบทิ้งไป วิ่งหนีออกจากห้อง”

“ฉันมันซี้ซลาด ฉันซี้ซลาดเหลือเกิน” เขาร่ำร้องในอก วิ่งหนีออกจากห้อง ประหนึ่งตกอยู่ในภวังค์สะกด “ไม่มีความกล้าแม้แต่จะฆ่าตัวตาย!”

(ซามูไรสี่ม้วน, 2554: 143)

จากประโยคในตัวอย่างข้างต้น ความจริงคุณชายโอกิโมโตะควรจะต้องกล้าหาญแบบนักรบเยี่ยงชายชาติวีร ความกล้าหาญเท่านั้นที่จะบันดาลให้ชายกลายเป็นวีรบุรุษ แต่เขากลับไม่กล้าทำฮาราศิริซึ่งถือเป็นการตายอย่างมีเกียรติสูงสุดสำหรับผู้ชายในยุคเอโดะ โดยผู้เขียนชี้ให้เห็นดังคำว่า “ตระหนก” ที่หมายถึง อาการตกใจ,หวาดผวา เมื่อสัมผัสได้ถึงคมดาบที่ทำให้รู้สึกเจ็บปวดได้ เขาจึงเกิดอาการชลาดกลัวความตายขึ้นมาซึ่งไม่ใช่ลักษณะความเป็นชายหรือวิถีซามูไรอย่างยิ่ง

1.3.2 พูซาโอะ

1.3.2.1 ความเป็นชายกับการรักสวยรักงาม

พูซาโอะเป็นผู้ชายที่มีใบหน้าสวยงามเหมือนผู้หญิง

“พูซาโอะมองกระจกเงาที่ซามูไรน้อยถือมายื่นอยู่ต่อหน้า โอบกระจกเงาบานนั้นด้วยความอัศจรรย์ใจ เขาไม่เคยเห็นอะไรงามขนาดนี้มาก่อน กระจกเงาสีทอง กรอบเหล็กเกอร์ดำ เฟืองจ้องเพียงครู่เดียว เขาตื่นตระหนกที่นายน้อยโอกิโมโตะเป็นฝ่ายถูก ใบหน้าที่จ้องมองเขาอยู่ในขณะนี้สวยงามเหลือเกิน หน้าผ่องเป็นประกาย แววตาว่างใจไร้เดียงสา ความพิศวงและความงงงวย เขาไม่เคยเห็นตัวเองในแง่นี้มาก่อน”

(ซามูไรสี่ม้วน, 2554: 74)

จากประโยคในตัวอย่างข้างต้น ผู้เขียนชี้ให้เห็นความเป็นหญิงของชานาคือ “หน้าตา” ซึ่งเป็นลักษณะที่สังคมเชื่อว่าเป็นลักษณะความเป็นผู้หญิง ดังคำต่อไปนี้ ได้แก่ สวยงาม หน้าผ่อง และแววตาไร้เดียงสา

สังคมญี่ปุ่นในสมัยเอโดะให้ค่าความเป็นชายกว่ามากความเป็นหญิง ทำให้ชาวนาซึ่ง “ควร” จะมีความเป็นชายใช้คำว่า “ต้นตระหนก” เมื่อพบว่าตัวเองมีความเป็นหญิงอยู่ในร่างชาย

1.3.2.2 ความเป็นชายกับการชู้ชิบินินทา

การนินทา หมายถึง คำติเตียนลับหลัง ในยุคเอโดะที่ผู้ชายออกไปทำงานนอกบ้าน เกิดการเข้าสังคมแบบผู้ชาย ส่วนผู้หญิงทำงานบ้าน จึงรู้สึกเหมือนว่าตัวเองถูกตัดจากสังคม หรือมีสังคมที่แคบกว่าผู้ชาย ดังนั้นเมื่อมีโอกาสเจอกลุ่มแม่บ้านเหมือนกัน จึงพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ข่าวสารซึ่งกันและกัน เป็นรูปแบบการเข้าสังคมของผู้หญิง ดังฉากที่ฟูซาโอะไปห้องอาบน้ำร่วมกับแม่เมื่อตอนยังเป็นเด็ก

“เขาชอบห้องน้ำหญิงมากกว่า เพราะในนั้นมีแต่เสียงหัวเราะและการกระซ่ำเข้าเหย้ากัน เนื้อลิ่งอื่นใด เขาเฝ้ามองแม่ด้วยความรักใคร่ในยามที่แม่รวมกลุ่มสตรี ชู้ชิบินินทากับเพื่อนบ้าน”

(ซามูไรสีม่วง, 2554: 85)

จากประโยคในตัวอย่างข้างต้น ผู้เขียนแสดงให้เห็นว่าฟูซาโอะชื่นชอบและมีความสุขกับสิ่งที่เชื่อมโยงอยู่กับอารมณ์ความรู้สึกและธรรมชาติที่เป็นลักษณะความเป็นหญิง สังคมมองว่าการพูดคุยของผู้หญิงเต็มไปด้วยเรื่องไร้สาระ ขณะที่การพูดคุยของผู้ชายควบคู่ไปกับหลักเหตุผล และคิดว่าเรื่องของผู้ชายพูดคุยเป็นเรื่องที่สำคัญมากกว่า เช่น เรื่องหน้าที่การงานสังคมและเศรษฐกิจ

จากการศึกษาเพศภาวะและเพศวิถีของตัวละครทั้ง 2 ตัว จะเห็นได้ว่า ตัวละครซามูไรและชาวนามิเพศภาวะของผู้ชายตามที่สังคมคาดหวัง แต่มีเพศวิถีไม่เป็นไปตามกรอบของสังคมและมีลักษณะขัดแย้งกับเพศภาวะ อีกทั้ง ตัวละครยังมีลักษณะความเป็นหญิงที่ถูกสังคมแบบชายเป็นใหญ่มองว่าเป็นด้านลบหรือไม่ดีทำให้เกิดการตั้งคำถามต่อเพศภาวะของมนุษย์ว่ามีแค่ “ความเป็นชาย” และ “ความเป็นหญิง” เท่านั้นจริงหรือไม่ ในขณะที่มีเพศวิถีที่เรียกว่า “เกย์”

2. ปฏิกริยาของสังคมในต้วบทต่อพฤติกรรมทางเพศของตัวละคร

จากการศึกษาแนวคิดเรื่องเพศภาวะและเพศวิถีแล้วนำมาวิเคราะห์กับตัวละครนั้น ทำให้เห็นว่าตัวละครมีเพศภาวะและเพศวิถีที่ไม่เป็นไปตามกรอบของสังคม ผลที่ตามมาคือปฏิกริยาของสังคมที่มีต่อตัวละครเอกของเรื่องทั้ง 2 ตัว ดังนี้

2.1 ปฏิกริยาของคนในครอบครัว

2.1.1 ครอบครัวของคุณชายโอกิโมโตะ

1) นายท่านโนบุ นางะ

นายท่านโนบุ นางะเป็นมหาซามูไรซึ่งเป็นพ่อของคุณชายโอกิโมโตะ รู้ว่าลูกชายเป็นเกย์ตั้งนานแล้ว แต่ไม่เคยแสดงออกกว่ารู้ ได้แต่คาดหวังว่าลูกชายจะเปลี่ยนแปลงได้และหันมาชอบผู้หญิงเช่นผู้ชายปกติ รวมถึงคิดวิธีเปลี่ยนแปลง เช่น ส่งผู้หญิงไปให้

“โอกิโมโตะ ลูกรัก” ซามูไรชรา กล่าว “พ่อรู้เรื่องของลูก รู้มาระยะหนึ่งแล้ว เรื่องชีวิตลับของลูก และเด็กผู้ชายที่ถูกพามาอนด้วย ในระยะแรกพ่อเจ็บปวดมาก พ่อถามตัวเองว่า ทำไม ทำไม ทำไมต้องเป็นลูกชายและทายาทตระกูลนี้? พ่อพยายามเปลี่ยนลูกโดยการนำสาว ๆ มาพบลูก เชื่อว่าเรื่องนั้นจะเป็นแค่ช่วงวูบวาบ ไม่นานก็คงลืม ไม่เลย วิธีไหนก็ไม่ได้ผล พ่อตระหนักว่า...สภาพของลูกหยิ่งรากลึก และไม่อาจเยียวยาแก้ไขได้อีกแล้ว”

นายท่านนั่งไปชั่วขณะ หอบหายใจก่อนกล่าวต่อ “พ่อรู้ว่าไม่ใช่ความผิดของลูก และบางที พระผู้เป็นเจ้าอาจจะทำเรื่องผิดพลาด ส่งความคิดสตรีมาอยู่ในร่างของลูก พ่อยอมรับลูกตามสภาพของลูกเมื่อหลายปีก่อน แต่พี่ระลึกเสมอ ลูกเป็นทายาทของตระกูลเรา สายเลือดโนบุ นางะยิ่งใหญ่และทรงอำนาจ ไม่ว่าลูกจะชอบหรือชัง หน้าที่นี้ตกอยู่บนบ่าของลูก...ที่จะต้องแต่งงานและมีทายาทสืบตระกูล”

(ซามูไรสี่ม้วน, 2554: 134)

จากข้อความข้างต้น จะเห็นได้ว่าพ่อของคุณชายโอกิโมโตะยอมรับคนที่มีเพศวิถีที่ขัดแย้งกับเพศภาวะ แต่มีเงื่อนไขคือต้องทำหน้าที่สร้างทายาท เนื่องจากวิถีคิดของสังคมที่สืบเชื้อสายทางพ่อ (patrilineal) ที่ว่าบุตรชายจะเป็นผู้สืบทอดเชื้อสายของตระกูล ทำให้มีความคิดความเชื่อที่ส่งผลต่อความสำคัญของการมีลูกชาย และหน้าที่หลักของลูกชายคือมีทายาทสืบสกุล นายท่านโนบุ นางะมีเกียรติและที่เป็นที่ยอมรับในสังคมอยู่แล้ว สิ่งที่ต้องการจากลูกชายจึงมีเพียงการสร้างทายาท ไม่สนใจว่าคุณชายโอกิโมโตะจะเป็นอะไร ชอบผู้หญิงหรือผู้ชาย ทำให้สามารถยอมรับได้

2) ท่านหญิงโมโมเอะ

ท่านหญิงโมโมเอะเป็นแม่ของคุณชายโอกิโมโตะ มีนิสัยคนเข้มงวด เป็นผู้หญิงที่เข้มแข็ง เธอระแคะระคายและสงสัยในพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของลูกชายมาตลอดและคอยตามสืบ จนในที่สุดได้รู้ความจริงว่าคุณชายโอกิโมโตะเป็นพวกรักเพศเดียวกัน ทำให้รับไม่ได้อย่างรุนแรงจนถึงขั้นชิงชิงรังเกียจ

“เมื่อใดที่เธอนึกถึงลูกชายริมฝีปากของเธอบิดหยักโกรธซึ่ง ไม่ง่ายนักที่จะบังคับให้เขาแต่งงานกับหญิงที่หมั้นหมายไว้แล้ว เพราะเธอเองสงสัยในความเปี่ยมเบนทางเพศของเขา ความคิดที่ไม่ได้กล่าวโทษออกมาทำให้เธอชมชื่นใจเธอบกพร่องที่ตรงไหน? ลูกสาวจากตระกูลทรงเกียรติจากทางเหนือสายเลือดแท้ไร้ที่ติตลอดลูกชายพรรคนี้อะไร?”

(ซามูไรสีม่วง, 2554: 137)

แสดงความชิงชังคุณชายโอกิโมโตะผู้เป็นลูกชายออกมาตั้งประโยคที่ว่า “เมื่อใดที่เธอนึกถึงลูกชายริมฝีปากของเธอบิดหยักโกรธซึ่ง”

“ในฐานะมารดาหัวใจของเธอแตกสลายเธออยากดั่งลูกชายมากอดแน่นแนบบอกดูดซับเอาผีห่าซาตานที่สิงอยู่ในตัวลูกชายออกมาให้หมด”

(ซามูไรสีม่วง, 2554: 162)

มองว่าคนที่มีเพศวิถีและเพศภาวะขัดแย้งกันอย่างลูกชายของตนเป็นผี หรือมีปีศาจร้ายสิงอยู่ในร่างมองเป็นสิ่งชั่วร้ายน่ากลัวที่ไม่ควรอยู่ในตัวมนุษย์ ตั้งประโยคที่ว่า “ดูดซับเอาผีห่าซาตานที่สิงอยู่ในตัวลูกชายออกมาให้หมด”

“ทำไมลูกชายของเธอน่าสะอิดสะเอียนได้ขนาดนี้ หากหน้าตาไม่เหมือนพ่อเธอสาบานว่าน่าจะเป็นเชื้อสายของชนชั้นต่ำในลัทธิไสโศโครกหลุดเข้ามาในปราสาท เขาไม่มีความสง่างามเยี่ยงคนสูงศักดิ์ของตระกูลและสายเลือดเธอคิดด้วยความเคืองแค้น”

(ซามูไรสีม่วง, 2554: 209)

เปรียบเทียบว่าคนเช่นคุณชายโอกิโมโตะลูกชายของตนเป็นสิ่งปรกโสโครก หมายถึง เป็อนเปรอะน่ารังเกียจ ดังคำว่า “น่าสะอิดสะเอียน” และ “ชนชั้นต่ำในลัทธิไสโศโครก” มองว่าเป็นสิ่งที่น่าขยะแขยงไม่ควรเข้าไปใกล้

“อีกชีวิตหนึ่งที่โดนผลกระทบ และอาจถูกทำลาย” เธอกระซิบบอกฟูกอนอน “จะมีอีกกี่ชีวิต...พระเจ้าเป็นพยาน...ที่คำสาปจากลูกชายของฉันทันจะคร่ามาทำลาย?”

(ซามูไรสีม่วง, 2554: 236)

โทษว่าที่เธอต้องพาลูกสะใภ้ไปให้ผู้ชายคนอื่นทำให้ตั้งครรภ์ เป็นเพราะลูกชายของตนไม่สามารถทำได้ เขาจึงเป็นคนที่ทำลายชีวิตลูกสะใภ้ ไม่ใช่เธอ มองว่าคนที่เป็นเกย์คือคนที่ถูกคำสาป และส่งผลกระทบเลวร้ายต่อคนรอบข้าง ทำให้ลูกสะใภ้เสียเกียรติ อับอาย

“และเกิดขึ้นได้ไง?” อีกคำถามหนึ่งที่กร่อนหัวใจเธอให้ปวดแปลบ ลับดาห์แล้วลัปดาห์เล่า ปีแล้วปีเล่า ไม่เคยได้คำตอบ “ที่ฉันจะเบ่งลูกสักเพศออกมาเป็นตัวเป็นตน? โอ พระเจ้า เป็นผลกรรมจากสิ่งที่ฉันทำลงไป ต้องถูกลงโทษอย่างสาสม? หรือว่าเป็นอาหารหรือว่ายาที่ฉันกินเข้าไป? อะไรหรือ?”

(ซามูไรสีม่วง, 2554: 272)

คิดว่าการที่ลูกชายเป็นเกย์คือกรรมที่เธอเคยทำไว้ในอดีตที่เป็นกรรมชั่วหรือบาปกรรม ทำให้ต้องมาชดใช้เวรกรรมเช่นนี้

จากข้อความดังกล่าวทั้งหมดข้างต้น จะเห็นได้ว่าแม่ของคุณชายโอกิโมโตะไม่ยอมรับคนที่มีเพศวิถีขัดแย้งกับเพศภาวะ เนื่องจากสังคมในยุคเอโดะ ผู้หญิงเป็นเพศที่ถูกกดขี่และแทบจะเรียกได้ว่าไม่มีค่า ต้องอาศัยอำนาจของผู้ชายซึ่งเป็นเพศภาวะที่สังคมยกย่อง ตัวละครซามูไรที่เป็นลูกชายจึงเป็นความหวังหนึ่งเดียวในชีวิตแม่ ดังคำกล่าวที่ว่า “ผู้หญิงยามเกิดพึงพึงบิดา แต่งงานมาพึงพึงสามี แก่ชราหวังพึ่งลูกชาย” แม่จะได้ดีก็เพราะลูกชาย หากคนอื่นรู้เรื่องที่ซามูไรเป็นเกย์ซึ่งผิดธรรมชาติ ผู้ได้ปกครองในสังคมไม่ยอมรับและอาจเกิดการต่อต้าน ผู้เป็นแม่ก็จะไม่มีที่พึ่งพิง ทำให้ท่านหญิงโมโมเอะยอมรับไม่ได้

3) ท่านหญิงซาจิโกะ

ท่านหญิงซาจิโกะเป็นภรรยาของคุณชายโอกิโมโตะ เป็นกุลสตรีผู้เพียบพร้อม ในวันที่แต่งงานกับคุณชายโอกิโมโตะเธอรู้อีกภูมิใจมากที่ได้เป็นคนในตระกูลมหาซามูไรผู้ยิ่งใหญ่ แต่ในภายหลังจึงเริ่มสงสัยในตัวสามีเมื่อเขาไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับเธอเช่นสามีควรกระทำต่อภรรยา จนกระทั่งรู้ความจริงว่าสามีเป็นเกย์ ไม่อาจร่วมรักกับเธอได้

“ถึงยังงั้นหนูก็ต้องรีบตั้งท้อง มอบทายาทให้ตระกูลโนบุ นางเร็วที่สุด ไม่เช่นนั้นจะเป็นการทรมานหมิ่นเกียรติของครอบครัวเรา ซึ่งสร้างชื่อเสียงลือว่าเป็นสายเลือดบริสุทธิ์ไร้ที่ติ” มารดาของเธอกล่าว ท่านหญิงซาจิโกะหดหู่ยิ่งกว่าเดิมในยามค่ำคืน เมื่อสามีหันหลังให้อีกครั้ง หลังจากจุ่มพิตเบาๆ บนหน้าผาก”

(ซามูไรสีม่วง, 2554: 202)

“สำหรับท่านหญิงซาจิโกะไม่มีอะไรเลวร้ายยิ่งไปกว่าการอธิบายให้ครอบครัวฟังว่าเธอทั้งสามมี เพราะเขาเป็นคนลึกลับไม่อาจร่วมรักกับเธอได้”

(ซามูไรสี่ม้วน, 2554: 215)

ภรรยาของซามูไรไม่ยอมรับคนที่มีเพศวิถีขัดแย้งกับเพศภาวะ ดังคำว่า “หตุหุ” หมายถึง อาการสลดใจ เศร้าซึม และ “เลวร้าย” หมายถึง สิ่งที่ไม่ดี ต่ำช้า และ “ลึกลับ” ซึ่งมีความหมายในเชิงเหยียดหยามรังเกียจ เพราะนอกจากการเป็นเกย์จะถูกมองว่าผิดธรรมชาติ ไม่เป็นที่ยอมรับในสังคม ยังส่งผลกระทบต่อให้เธอถูกกดดันจากคนในครอบครัว และรู้สึกอับอายที่ไม่สามารถตั้งครรรรมิทายาทสืบสกุลได้ เธอไม่สามารถทำหน้าที่ของสตรีได้ครบถ้วนเพราะมีสามีเป็นเกย์

2.1.2 ครอบครัวชวานา

1) นาโอกิ

นาโอกิเป็นพ่อของฟูซาโอะ มีนิสัยเคร่งครัดจารีตประเพณีมาก ไม่ชอบสิ่งที่ผิดทำนองคลองธรรม แม้จะเป็นชวานาต้อยต่ำ แต่ก็มีคามหยิ่งในศักดิ์ศรี เขาจึงรับไม่ได้ที่ลูกชายเป็นเกย์

“พระในวัดของหมู่บ้านข้างเคียงมีเรื่องเหม็นคาวฉาวโฉ่เมื่อพระสองรูปโดนจับได้คาหนังคาเขา นอนซ้อนทับกันในท่าอูจาดลามก นาโอกิบอกว่า ผู้ชายที่ร่วมรักกันเป็นสัตว์ป่าเถื่อน สมควรจับไปขังให้พ้นสังคมมนุษย์”

(ซามูไรสี่ม้วน, 2554: 106)

มองว่าคนรักเพศเดียวกันไม่ใช่ “มนุษย์” จึงใช้คำเหยียดหยามดังคำที่ขีดเส้นใต้ว่า “สัตว์ป่าเถื่อน” เป็นเครื่องหมายที่ไม่ควรมาอยู่ร่วมกับมนุษย์ทั่วไป

นาโอกิแกมมือตบหน้าฟูซาโอะเต็มแรง “แกคนเดียวที่ก่อเรื่องนี้ ฉันไม่เคยพบลูกชายบ้านไหนนำความอับอายและหยามเกียรติครอบครัวเหมือนที่แกทำลงไปแล้ว! แกรู้ไหม? แกกระเทิบทำลายวิญญาณของฉัน ฆ่าวิญญาณของฉันให้ตายไปแล้ว!”

(ซามูไรสี่ม้วน, 2554: 281)

“แกไม่ต้องมาพูดกับฉัน” เสียงตะโกนลั่นกระหือม “แกกล้าดียังไงมาตัดสินใจว่าจะไรดีหรือไม่ดี สำหรับฉัน แกเอาลูกผู้ร้ายมายึดใส่ท้องครอบครัวของเรา แกทนใช้ชีวิตสืบไปได้เชียวหรือ? ใส่หัวไปให้พ้นหน้าฉัน แกไม่ใช่ลูกชายฉัน แกเป็นแค่ไอ้กระเทยที่สังคมควรจะถ่มน้ำลายรด”

(ซามูไรสีม่วง, 2554: 281)

จากข้อความข้างต้น จะเห็นได้ว่าพ่อของฟูซาโอะไม่ยอมรับคนที่มีเพศวิถีขัดแย้งกับเพศภาวะ เพราะไม่เพียงผิดธรรมชาติและไม่สามารถให้ทายาทสืบสกุลได้ ในชนชั้นล่างอย่างชาวนาการมีลูกชายถือว่าเป็นเกียรติของครอบครัวอย่างมาก พ่อที่เป็นชาวนามีความภูมิใจในลูกชาย แต่ลูกชายที่เป็นเกย์ซึ่งสังคมมองว่า “วิปริตผิดเพศ” ทำลายเกียรติครอบครัว พ่อของฟูซาโอะจึงรับไม่ได้ยิ่งกว่า จึงต่อว่าด้วยถ้อยคำรุนแรงดังคำว่า “อับอาย” “หยามเกียรติ” และ “กระเทยทำลายวิญญาณ” มองคนที่เป็นเกย์ว่าเป็นคนเลวและไม่มีค่า เหยียดหยามด้วยประโยคที่ว่า “ไอ้กระเทยที่สังคมควรจะถ่มน้ำลายรด”

2) ยูโกะ

ยูโกะเป็นแม่ของฟูซาโอะ ค่อนข้างใจดี เรียบร้อย เชื่อฟังคำสั่งของสามี รักษาจารีตประเพณี ในตอนแรกไม่แน่ใจในพฤติกรรมของลูกชายจึงไม่ได้แสดงความเกียดชังหรือรับไม่ได้ชัดเจน แต่ภายหลังที่เกิดเหตุการณ์เลวร้ายกับครอบครัวจึงคิดว่าเป็นความผิดของลูกชายที่รักเพศเดียวกัน

“ผู้ชายประเภทไหนกันที่สนใจผู้ชายด้วยกัน?” แม่ของเขากระซิบถามตาเหลือกลาน “วิปริตผิดธรรมชาติ มองยังไงก็ไม่เห็นว่าจะดีตรงไหน ฉันแน่ใจว่าถ้าซามูไรและโชกุนทราบเรื่อง คนชั่วช้าจะต้องโดนลงโทษอย่างหนัก”

ร่างของเธอสั่นสะท้าน เธอหันมาหาลูกชาย “ได้ยินไหม? ไอ้พวกวิปริตสกปรกอย่างนั้น ต้องคำสาปในบาปที่พวกมันก่อขึ้นมา”

ดวงตาของยูโกะเป็นประกาย แน่ใจว่าเรื่องเลวร้ายเช่นนี้ไม่มีวันเกิดขึ้นในครอบครัวของเธอ “ขอบคุณพระเจ้าที่ไม่มีใครในครอบครัวของเราทำเรื่องเลวร้ายแบบนี้”

(ซามูไรสีม่วง, 2554: 106)

มองว่าการเป็นเกย์นั้นมีความผิดมหันต์ เป็นคนเลวที่สมควรถูกลงโทษ ดังข้อความที่ว่า “วิปริตผิดธรรมชาติ” “คนชั่วช้า” “ต้องโดนลงโทษอย่างหนัก”

“ยูโกะดึงร่างลูกสะใภ้มากอด สตรีทั้งสองร่ำไห้เสียบงันด้วยกันอยู่นาน หากจะมีสักครั้งที่ยูโกะจะทำให้เกลียดลูกชายได้ นี่ก็เวลานั้น ความผิดของมันแต่ผู้เดียว ความหมกมุ่นหลงใหลขามูไรทำให้เกิดเรื่องหยาบช้า”

(ซามูไรสี่ม้วน, 2554: 257)

จากข้อความข้างต้น แม่ของฟูซาโอะโทษว่าเรื่องเลวร้ายที่เกิดขึ้นกับครอบครัวทั้งหมดเป็นความผิดของลูกชายคนเดียวดังข้อความที่ว่า “ความผิดของมันแต่ผู้เดียว” ทำให้ลูกสะใภ้ซึ่งเป็นผู้บริสุทธิ์ถูกข่มขืน และภายหลังสามีของเธอรับไม่ได้จนฆ่าตัวตาย เธอจึงไม่ยอมรับคนที่มีเพศวิถีขัดแย้งกับเพศภาวะเช่นนี้

3) โทโมโกะ

โทโมโกะเป็นภรรยาของฟูซาโอะ เป็นหญิงสาวใสซื่อบริสุทธิ์ มีน้ำใจ ถูกครอบครัวผลักไสให้แต่งงานกับชวานาเพราะเห็นว่าเธอเป็นลูกสาว เป็นภาระของครอบครัวที่ไม่ควรเก็บไว้ในบ้าน เมื่อแต่งงานกับฟูซาโอะแล้วค่อนข้างเข้ากับสามีได้ดี อยู่กันแบบเพื่อน

“ในท้ายที่สุด โทโมะโกะยอมรับ เพราะความหลงใหลในงานตัดเสื้อ ทำได้ดีและได้ผลสำเร็จงดงามยิ่ง ทำให้เธอเข้าใจความจำเป็นของสามีที่ต้องการแสวงหาผลสำเร็จ และปลดปล่อยจากชีวิตแต่งงานที่เธอไม่มีความสุข ทั้งสองมีเรื่องเดียวกันที่ยึดเหนี่ยวกันไว้คือ ความรักที่มีต่อลูกสาวหน้าม่งเหมือนดวงอาทิตย์ ส่วนที่เหลือจะเป็นการอยู่ร่วมกัน รอวันที่โยชิเดิบใหญ่พอที่ฟูซาโอะจะออกเดินทางได้”

(ซามูไรสี่ม้วน, 2554: 292-293)

ภรรยาของฟูซาโอะยอมรับคนที่มีเพศวิถีขัดแย้งกับเพศภาวะได้ ดังข้อความที่ว่า “ในท้ายที่สุด โทโมะโกะยอมรับ” และ “ปลดปล่อยจากชีวิตแต่งงานที่เธอไม่มีความสุข” แต่การยอมรับเกย์ของโทโมโกะมีลักษณะของความจำใจ เนื่องจากตัวเองมีเงื่อนไขที่ตกอยู่ในสภาพของผู้ที่ต้องพึ่งพาอาศัยครอบครัวผู้อื่น ทั้งการอาศัยในบ้านของสามี การใช้วิชาความรู้ของแม่สามีในการเลี้ยงชีพ จึงไม่อยู่ในฐานะที่มีสิทธิ์ไม่ยอมรับในตัวสามีที่เป็นเกย์

2.2 ปฏิกริยาของคนในสังคม

2.2.1 คนในสังคมของคุณชายโอกิโมโตะ

1) คนรับใช้

คนรับใช้ หรือ มิจิโอะ เป็นคนรับใช้ในปราสาทซามูไร ทำให้ทุกการกระทำทุกการเคลื่อนไหวไม่อาจเล็ดลอดสายตาเขาไปได้ เช่นเดียวกับคนรับใช้คนอื่นๆ ในปราสาทที่รู้พฤติกรรมของเจ้านายดีว่าคุณชายโอกิโมโตะชอบมีสัมพันธ์กับเด็กหนุ่ม และไม่สนใจผู้หญิง

“เขาหนาวเยือกในอก คุณชายโอกิโมโตะเป็นคนวิปริตทางเพศ มีเรื่องหย่าหยะซ่อนอยู่ในเงามืดในชีวิต เพียงแค่คิดว่าคนประเภทนี้จะมาเป็นเจ้าเหนือหัว ก็ชวนให้สลดใจแล้ว”

(ซามูไรสี่ม้วน, 2554: 133)

คนรับใช้ไม่ยอมรับคนที่มีเพศวิถีขัดแย้งกับเพศภาวะ ดังคำว่า “สลดใจ” หมายถึง รู้สึกเศร้าใจแถมสังเวช แต่ไม่กล้าแสดงออกเนื่องจากมีฐานะทางสังคมต่ำชั้นกว่า แสดงให้เห็นว่าคนที่เป็นเกย์ก็ไม่ได้รับการยอมรับอยู่ดี ไม่ว่าจะอยู่บนชั้นสูงกว่าหรือไม่ เพียงมีความแตกต่างกันในแง่ของการแสดงความจริงเกี่ยวกับกระทำซึ่งๆ หน้าหรือลับหลัง

2) คนใต้การปกครอง

กลุ่มชวานามักจะมีเรื่องมาพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันหลังการทำงานหนักในไร่นา

“เสียงซุบซิบเล่าลือกันว่าบุตรชายและทายาทของเจ้าเหนือหัวอายุยี่สิบสองปียังคงตัวเป็นโสด ทั้งๆที่เด็กหนุ่มอายุน้อยกว่านั้นจะแต่งงานมีทายาทไปสิ้น ผู้ทรงอำนาจระดับนี้มีนางบำเรอนับไม่ถ้วน ดูเหมือนว่าเจ้านายน้อยจะไม่สนใจผู้หญิง และเมื่อชวานาชุมนุมกันปล่อยสาเกเปิดปากพูดคุยอย่างเสรีเรื่องสุดโปรตม์มักจะเป็นชีวิตรักของคุณชายโอกิโมโตะ”

(ซามูไรสี่ม้วน, 2554: 79)

คนใต้ปกครองของซามูไรไม่ยอมรับคนที่มีเพศวิถีขัดแย้งกับเพศภาวะ สำหรับคนในสังคมชวานาทัวไปมองว่าผู้ชายในตระกูลซามูไรน่าจะแต่งงานมีทายาทแล้ว แต่คุณชายโอกิโมโตะไม่เป็นเช่นนั้น จึงถูกมองว่าเป็นผู้ชายที่ “ผิดปกติ” เพราะนอกจากความผิดปกติทางเพศภาวะและเพศวิถีเป็นสิ่งที่สังคมไม่ยอมรับ ความเป็นเพศที่สามยังถูกนำมาโจมตีทางการเมืองในฐานะความผิดปกติทางเพศที่ส่งผลต่อการขึ้นมาเป็นผู้นำของประชาชนได้อีกด้วย

2.2.2 คนในสังคมของฟูซาโอะ

1) เพื่อน

เพื่อนของฟูซาโอะคือ มิจิโอะ ที่ทำงานด้วยกันในปราสาทซามูไร ทั้งสองเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน มิจิโอะมักจะเป็นห่วงและคอยแนะนำ ตักเตือนฟูซาโอะในเรื่องต่างๆ เสมอ

“มิจิโอะใจดีไม่เคยตัดสินผู้อื่นแม้จะรู้เรื่องราวทั้งหมดแล้ว ฟูซาโอะไม่เคยกลัวหรือรู้สึกด้อยต่ำในสภาพแท้จริงของตนเมื่ออยู่ใกล้มิจิโอะ”

(ซามูไรสี่ม้วน, 2554: 168)

มิจิโอะที่เป็นเพื่อนสนิทของฟูซาโอะยอมรับคนที่มีเพศวิถีขัดแย้งกับเพศภาวะได้ ดังข้อความที่ว่า “มิจิโอะใจดีไม่เคยตัดสินผู้อื่น” ที่มิจิโอะเพื่อนยอมรับได้นั้น ด้วยเหตุผลอคติทางชนชั้น เพราะผู้ปกครองมักจะกดขี่ชนชั้นล่างเช่นตนเสมอ จึงคิดว่าที่ฟูซาโอะเป็นเกย์เป็นความผิดของซามูไรที่เป็นเจ้านายล่อลวงเพื่อนของตน จึงยอมรับและเห็นใจฟูซาโอะ

2) คนในหมู่บ้าน

คนในหมู่บ้าน คือ นาโอมิซัง หญิงวัยกลางคนในหมู่บ้านเดียวกับฟูซาโอะ ชอบสอดรู้สอดเห็นเรื่องคนอื่น ทุกครั้งที่ฟูซาโอะไปตักน้ำใส่ตุ่มให้แม่ มักจะต้องเจอกับคำพูดเหยียดหยามของนาโอมิซังเสมอ

“เขาเกลียดนาโอมิซังเป็นพิเศษ หญิงวัยกลางคนที่เหลือกตามองเขาด้วยสายตาชิงชังรังเกียจ กระซิบคำ ว่า ‘ลัทธิเพศ’ บอกเล่าให้หญิงคนอื่นได้ทราบ”

(ซามูไรสี่ม้วน, 2554: 54)

นาโอมิซังไม่ยอมรับคนที่มีเพศวิถีขัดแย้งกับเพศภาวะ ดังข้อความที่ว่า “มองเขาด้วยสายตาชิงชังรังเกียจ กระซิบคำว่า ‘ลัทธิเพศ’ ” นาโอมิซังมีลักษณะของโฮโมโฟเบีย (Homophobia) คือ การกลัวอย่างไม่มีเหตุผล การเกลียดชัง หรือการเลือกปฏิบัติ ต่อคนรักร่วมเพศหรือพฤติกรรมรักร่วมเพศ จึงใช้อำนาจโครงสร้างทางอายุมากกว่าและอยู่ในชนชั้นเดียวกันในการแสดงความรังเกียจซึ่งๆ หน้าอย่างไม่มีปิดบัง

จากการศึกษาปฏิบัติการของสังคมต่อพฤติกรรมทางเพศของตัวละครทั้ง 2 ตัวนั้น เห็นได้ว่า ตัวละครซามูไรและชาวนาที่มีเพศวิถีไม่เป็นไปตามกรอบของสังคมและมีลักษณะขัดแย้งกับเพศภาวะเช่นนี้ ได้รับปฏิกริยาส่วนใหญ่จากสังคมในด้านลบเหมือนกัน โดยเฉพาะคนในครอบครัวที่แสดงการไม่ยอมรับชัดเจนที่สุด

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาตัวละครทั้ง 2 ตัว ในนวนิยายเรื่อง ซามูไรสีม่วง (Japanese Magnolia) ตัวละครทั้งสองตัวมีเพศภาวะเป็นเพศวิถิไม่เป็นไปตามกรอบที่สังคมกำหนด เนื่องจากเป็นผู้ชายที่มีความเป็นชายและรู้สึกว่าเป็นผู้ชาย แต่มีความปรารถนาและมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกัน กล่าวคือ ความปรารถนาทางเพศที่เป็นเรื่องของเพศวิถินี้มีความขัดแย้งกับเพศภาวะที่บอกว่าคุณมีเพียงความเป็นชายและความเป็นหญิงที่ต้องรักต่างเพศเท่านั้น ทำให้สังคมส่วนใหญ่ไม่ยอมรับคนรักเพศเดียวกันหรือเกย์ เนื่องจากมองว่าผิดธรรมชาติและเหตุผลทางการเมืองเรื่องผลประโยชน์ โดยมีการควบคุมทางสังคม เช่น ตำหนิหรือพูดจาเหยียดหยามด้วยถ้อยคำรุนแรง แสดงพฤติกรรมรังเกียจ/เกลียดชัง ถ้าหากยอมรับได้ก็เป็นการยอมรับแบบมีเงื่อนไข เช่น อยู่ในสถานะที่ต้องใช้ประโยชน์ จะเห็นได้ว่าเกย์ยังไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมอย่างแท้จริง อย่างไรก็ตาม ปฏิบัติการของสังคมที่มีต่อเกย์มีระดับที่แตกต่างกันด้วยเงื่อนไขทางชนชั้นหรือสถานภาพทางสังคม คนที่เป็นเกย์จึงต้องดำเนินชีวิตในสังคมด้วยความทุกข์ทรมานและเจ็บช้ำ

จากข้อสรุปที่กล่าวมาสามารถสามารถสะท้อนได้ว่า กรอบทางสังคมบางอย่างทำให้คนเป็นทุกซ์เพราะเชื่อว่าสิ่งที่สังคมสร้างขึ้นไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ คนในสังคมจึงมีการจำแนกสิ่งที่แตกต่างกันหรือไม่เป็นไปตามกรอบของสังคมเอาไว้ในกลุ่มของสิ่งที่ “ไม่ดี” หรือ “ผิดปกติ” ด้วยเหตุนี้ทำให้เกย์ที่มีเพศภาวะและเพศวิถิแตกต่างออกไปถูกเลือกปฏิบัติ ถูกรังเกียจ/เกลียดชัง สุดท้ายคนที่เป็นเกย์ก็ถูกลดคุณค่าความเป็นมนุษย์และก่อให้เกิดปัญหาสังคมตามมา นวนิยายเรื่อง ซามูไรสีม่วง (Japanese Magnolia) ช่วยชี้ให้เห็นถึงปัญหาของคนที่เป็นเกย์โดยมีสังคมรอบข้างเป็นผู้กระทำ ต้องการให้เกิดความเห็นใจและตระหนักถึงปัญหาแล้วย่อนมองว่าควรปฏิบัติต่อพวกเขาเช่นนี้หรือไม่? หรือทำแล้วจะเกิดผลอย่างไร?

การวิจัยครั้งต่อไปอาจจะศึกษาเพศภาวะและเพศวิถิของคนที่เป็นเกย์ในมิติเรื่องการเมืองและสังคมใน “ระบบชายเป็นใหญ่” (Patriarchy) ที่ทำให้เกย์ต้องการมีลักษณะของความเป็นชายมากกว่าความเป็นหญิง และความเป็นหญิงมีผลหรือไม่ที่ทำให้เกย์ไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม หรืออาจขยายหัวข้อในการศึกษาโดยการนำนวนิยายเรื่อง ซามูไรสีม่วง (Japanese Magnolia) นี้ไปทำการศึกษาในประเด็นอื่นๆ ต่อไป

บรรณานุกรม

หนังสือ

คลีรี, โธมัส. **บุชิตอ กฎของซามูไร**. แปลโดย กอปรเชษฐ ตย์คคานนท์. กรุงเทพฯ : ท้อปปรินท์

จัดพิมพ์คบไฟ, 2545.

ธเนศ วงศ์ยานนาวา. **เพศ : จากธรรมชาติสู่จริยธรรม จนถึงสุนทรียะ**. กรุงเทพฯ : สมมติ, 2556.

นิโตเบ, อินาโซ. **บุชิตอ จรรยาของทหาร ดวงวิญญาณของญี่ปุ่น**. แปลโดย เสฐียร พันธรั้งซี. พระนคร :

เบญจา ยอดดำเนิน-แอ็ดติงก์. **เพศภาวะและมิติทางเพศ**. คู่มือการอบรมเชิงปฏิบัติการ โครงการการพัฒนา
การวิจัยด้านเพศภาวะ มิติทางเพศ และอนามัยเจริญพันธุ์. นครปฐม : สถาบันวิจัยประชากรและ
สังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2542.

พิศรา แซ่ก้วย. “สั้นๆ เกี่ยวกับเพศวิถีจากมุมมองสตรีนิยม” ใน **เพศวิถี: วันวาน วันนี้ และวันพรุ่ง ที่จะไม่
เหมือนเดิม**, กาญจนา แก้วเทพ และพิศรา แซ่ก้วย, บรรณาธิการ. เชียงใหม่ : ศูนย์สตรีศึกษา
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547.

พับบลีเคชั่น, 2545.

พิเชษฐ์ สายพันธ์. “เกย์: ในฉากชีวิตแห่งสี่ลมสถาน” ใน **ชีวิตชายขอบ ตัวตนกับความหมาย**, 43. ปรีดา
เฉลิมเผ่า กอนันตกุล, บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ : ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน), 2545.

แพร์พิทยา, 2508.

ยศ สันตสมบัติ. “ทำความเข้าใจ เพศสถานะ และเพศวิถีในสังคมไทย” ใน **เพศสถานะและเพศวิถีใน
สังคมไทย**, 1-39. อมรา พงศาพิชญ์, บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2548.

วารุณี ภูริสินสิทธิ์. **สตรีนิยม : ขบวนการและแนวคิดทางสังคมแห่งศตวรรษที่ 20**. กรุงเทพฯ : โครงการ

สมวดี ไชยเวช. **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเพศสภาพและพฤติกรรม**. นครปฐม : คณะสังคมศาสตร์ โรงเรียน
นายร้อยตำรวจ, 2556.

สื่อออนไลน์

นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ. ทบทวนทฤษฎีเพศภาวะและเพศวิถี [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 8 มีนาคม 2558. เข้าถึงจาก

http://www.sac.or.th/main/content_detail.php?content_id=787

นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ. รื้อสร้างมายาคติ “ความเป็นชาย” ในสังคมไทย [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 8 มีนาคม

2558. เข้าถึงจาก http://www.sac.or.th/main/content_detail.php?content_id=735

เพศ (Sex) บทบาทความสัมพันธ์หญิงชาย (Gender) ความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย (Gender

Equality) และการขัดเกลามบทบาทความสัมพันธ์หญิงชายในสังคมไทย [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ

17 มีนาคม 2558. เข้าถึงจาก <http://www.owf.go.th/km/site/index.php?page=knowledge&id=14&groupid=12>

เพศชาย เพศมหาอำนาจ ความจริงแห่ง “เพศภาวะ” ในอุษาคเนย์ [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 12 มีนาคม

2558. เข้าถึงจาก <http://www.manager.co.th/QoL/ViewNews.aspx?NewsID=9500000014473>

เพศสภาพ ความหลากหลายที่ท้าทายมนุษยชาติ [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 20 มีนาคม 2558. เข้าถึงจาก

<http://www.prachatai.com/journal/2006/11/10540>

เสวนา: “ตีตราตีตรวนตัวตนเกย์: การสร้างภาพเพศวิถีชายรักชายในสื่อไทย” [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 12

มีนาคม 2558. เข้าถึงจาก <http://www.teenpath.net/content.asp?ID=12823#.VLC5oCuUd1Y>

ภาคผนวก

เรื่องย่อ ซามูไรสีม่วง (Japanese Magnolia)

มายูมิ ทำงานเป็นนักประวัติศาสตร์ วันหนึ่ง คู่สามีภรรยาชาวจีนและหลานชายชื่อ โทโยกิ ว่าจ้างให้เธอ ถอดความจากบันทึกโบราณที่ตกทอดมาตั้งแต่ 400 ปีก่อนว่าบันทึกเรื่องอะไรไว้ ถึงได้มีแต่คำว่ารักกระจายอยู่ทุกหนทุกแห่ง เกี่ยวพันกับปริศนาการลอบสังหารซามูไรบรรพบุรุษคนหนึ่งในตระกูลพวกเขาหรือไม่? แล้วเหตุใดจึงไม่มีใครได้รับโทษ? มายูมิตัดสินใจรับงานนี้ เธออ่านลายมือไ้ย้เหมือนเด็กหัดเขียน หรือน่าจะเรียกว่าเป็นผลงานของคนชั้นต่ำในเอกสารโบราณด้วยความตื่นเต้นและความประหลาดใจที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ

ฟูซาโอะ เป็นลูกชายชานาที่สามารถอ่านออกเขียนได้คนเดียวในหมู่บ้าน เพราะลุงแอบสอนหนังสือให้เขาโดยที่ นาโอกิ กับ ยูโกะ ผู้เป็นพ่อแม่ไม่รู้ นั่นทำให้นายท่านโนบุ นางะ ซามูไรซาราผู้ครองเมืองให้ความสนใจและมอบกระดาศกับหมึกให้เขาด้วยตัวเองถึงกระท่อมชานา สั่งให้เขาเขียนหนังสือให้ดู ฟูซาโอะหวาดกลัวผู้สูงศักดิ์ที่จู่ๆ ก็ลดตัวลงมาเสวนาด้วยจนเขียนอะไรไม่ออก แต่แล้ว คุณชายโอกิโมโตะ บุตรชายและทายาทของนายท่านก็ช่วยเหลือเขาไว้ ทำให้เขารู้สึกประทับใจในตัวคุณชายมาก ต่อมา พ่อบอกจะ让他แต่งงาน ฟูซาโอะควรจะยินยอมอย่างผู้ชายทั่วไป แต่ในสมองเขากลับมีแต่คำว่า 'ไม่' ละอายใจที่ตัวเองคิดถึงแต่คุณชายโอกิโมโตะคนนั้น เขารู้ตัวว่าตัวเองไม่มีความรู้สึกต่อผู้หญิง รู้ว่าตัวเองเป็นเกย์มาตั้งแต่เด็กแล้ว เมื่อครั้งที่อาบน้ำรวมในบ่อน้ำสาธารณะ หรือเมื่อเพื่อนผู้ชายวัยเดียวกันชวนไป 'ซันครู' ตอนเพิ่งแตกเนื้อหนุ่ม แต่เขาก็ทำได้เพียงเขียนความอัดอั้นตันใจลงในกระดาศ พื้นที่เดียวที่เขาสามารถมีสิทธิมีเสียงเหนือพ่อแม่

มายูมิมากินอาหารเย็นกับแม่ เธอพบว่าตัวเองกับผู้เขียนบันทึกมีความขัดข้องหมองใจไปกับการแต่งงานเหมือนกัน แต่ที่แตกต่างคือความคับข้องใจของผู้เขียนคนนี้น่าจะมากกว่าเธอหลายสิบเท่า เพราะเขาไม่อาจโต้แย้งได้ ถึงต้องมาระบายใส่กระดาศแบบนี้

โทโยกิเบื่อหน่ายกับสังคมญี่ปุ่นที่คาดหวังเรื่องการแต่งงาน โดยเฉพาะเขาที่กำลังจะรับตำแหน่งสำคัญในบริษัทใหญ่ เขาไม่พอใจเท่าไรที่ย่าของเขาดูเหมือนจะพยายามจับคู่เขากับนักประวัติศาสตร์สาวมายูมิคนนั้น ถ้าเขาอยู่อเมริกาเหมือนตอนที่ไปเรียนก็คงมีสิทธิ์แสดงเสรีภาพในตัวเองมากกว่านี้

วันหนึ่ง พ่อของฟูซาโอะเดินทางไปอีกเมืองเพื่อเร่งส่งข้อมแต่งงานให้เขา ฟูซาโอะก็ได้รับคำเชิญจากคุณชายโอกิโมโตะให้ไปเยือนปราสาทซามูไร เขาตั้งใจที่จะได้พบคุณชายอีกครั้ง แต่ก็รู้สึกผิดที่ทำให้พ่อแม่เป็นกังวล เพราะซามูไรสูงส่งไม่ควรจะมายุ่งเกี่ยวกับชานาต่ำต้อย มันผิดกฎเกณฑ์ของสังคม นี่จะต้องไม่ใช่เรื่องดีแน่ๆ แต่พวกเขาก็ขัดคำสั่งซามูไรไม่ได้ เมื่อนาโอกิกลับบ้านคืนนั้น พบว่าฟูซาโอะไม่ได้กลับบ้านเนื่องจากซามูไรหนุ่มต้องการให้ลูกชายของเขาค้างคืนด้วยกันที่ปราสาท ฟูซาโอะกลับมาถึงบ้านในเช้า

วันรุ่งขึ้น ผู้เป็นพ่อทำลายความคิดเพื่อเจอกับคุณชายที่สังคมไม่มีวันยอมรับของเขาด้วยการตอกย้ำเรื่องการแต่งงาน เขาพูดปฏิเสธออกไปทำให้พ่อไล่เขาออกจากบ้าน จนกระทั่งมาเจอรถม้าของคุณชายโอกิโมโตะ ซามูไรหนุ่มถามไถ่เรื่องราวจากเขา เมื่อเขาสารภาพว่าตัวเองมีความสนใจในผู้ชายจึงไม่สามารถแต่งงานได้ ซามูไรหนุ่มก็ยินดีอย่างมากที่พวกเขาใจตรงกัน ก่อนจะรับฟูซาโอะไปเป็นคนรับใช้ส่วนตัวในปราสาท ฟูซาโอะได้รู้จักกับ มิจิโอะ เด็กหนุ่มที่เป็นคนรับใช้ในปราสาทเหมือนกัน มิจิโอะเล่าเรื่องต่างๆ ในปราสาทให้เขาฟัง รวมถึงเรื่องคุณชายโอกิโมโตะหายาทซามูไรที่รู้จักกันภายในว่ามีสนิยมเบี่ยงเบน รวมถึง ทำหญิงโมโมเอะ ผู้เป็นแม่ของคุณชายที่สงสัยในพฤติกรรมของลูก และรอวันที่จะจับคุณชายแต่งงาน ฟูซาโอะจึงต้องระวังตัวให้มากไม่ให้เจ้านายระแคะระคาย

มายูมิอ่านบันทึกมากพอจนสรุปได้ว่าซามูไรบรรพบุรุษของลูกค้ำเป็นเกย์และมีความสัมพันธ์กับหนุ่มชวานาต้าต้อย เธอตัดสินใจบอกความจริงกับหญิงชราผู้ว่าจ้าง ทำให้อีกฝ่ายรับไม่ได้จนถึงขนาดบอกยกเลิกงานทั้งหมด แต่โทโยกิ หลานชายของหญิงชรากลับยื่นกรานให้เธอค้นหาความจริงต่อไป มายูมิจึงให้ ซายูริ เพื่อนสนิทช่วยหาข้อมูลและรูปของคุณชายโอกิโมโตะอีกแรง

คุณชายโอกิโมโตะรู้ว่าเขาเกิดมาเป็นเกย์ และรู้ซึ่งว่าการครองตัวเป็นเกย์นั้นลำบากเช่นไรในสังคมที่ไม่มีวันยอมรับเรื่องวิปริตผิดธรรมชาติ ที่ผ่านมามีใครจับได้คาหนังคาเขา แต่ไม่นานแม่ของเขาซึ่งสงสัยในเรื่องนี้ก็ต้องลงมือจัดการให้เขาแต่งงานกับท่านหญิงซาจิโกะที่เป็นคู่หมั้น และวันนั้นก็มาถึงเมื่อนายท่านโนบุ นางะ ซามูไรผู้พ่อของเขาป่วยใกล้สิ้นใจ เขาจำต้องให้สัญญากับพ่อว่าจะแต่งงานมีทายาทสืบต่อไป ซามูไรหนุ่มซึ่ขลาดเกินกว่าจะขัดความต้องการมารดาทั้งที่เขามีตำแหน่งสูงกว่า ซึ่ขลาดแม้กระทั่งคว้านท้องฆ่าตัวตายตามวิธีซามูไร หลังจากช่วงไว้ทุกข์ของนายท่านโนบุ นางะ สิ้นสุดลง ท่านหญิงโมโมเอะก็กำหนดวันแต่งงานของลูกชายกับท่านหญิงซาจิโกะทันที เธอทุกข์ใจกับความปกเปียกไม่สมซามูไรเยี่ยงผู้เป็นพ่อของลูกชาย เธอจึงต้องสร้างตัวเองให้เข้มแข็งเพื่อให้ตระกูลดำรงอยู่ต่อไป ในที่สุดพิธีแต่งงานก็ถูกจัดขึ้นอย่างยิ่งใหญ่ คุณชายโอกิโมโตะกับฟูซาโอะไม่มีเวลาอยู่ร่วมกันมากนัก ทั้งชนชั้นและความรักผิดเพศกันพวกเขาออกจากกัน ฟูซาโอะได้แต่ระบายความอัดอั้นลงในแผ่นกระดาษ เขาไม่อาจทนเห็นคนรักอยู่กับหญิงอื่นได้ แต่ทั้งคู่ก็อาศัยโรงพิธีชงชาหลังปราสาทเป็นที่นัดพบกันอย่างลับๆ ที่เดียวที่พวกเขาจะมีความสุขและแสดงความรักต่อกันได้อย่างเปิดเผย

มายูมิเดินทางมาที่โรงพิธีชงชากับโทโยชิเพื่อสืบหาคนที่อาจจะเป็นลูกหลานของหนุ่มชวานาต้าเจ้าของบันทึก เธอให้โทโยชิดูภาพสเก็ตช์ของคุณชายโอกิโมโตะในประวัติศาสตร์ที่ได้มาจากซายูริ ไม่น่าเชื่อว่าโทโยกิกับคุณชายโอกิโมโตะมีหน้าตาเหมือนกันไม่ผิดเพี้ยนเลย

หลังจากแต่งงานท่านหญิงซาจิโกะเป็นกังวลเมื่อพบว่าซาโมไรหนุ่มผู้เป็นสามีไม่เคยแตะต้องเธอเลย แล้วเธอก็ให้กำเนิดทายาทตามความคาดหวังของคนรอบข้างได้อย่างไรกัน เธอเริ่มสังเกตเห็นความผิดปกติระหว่างสามีกับฟูซาโอะคนรับใช้ ฟูซาโอะนำอาหารมาให้คุณชายในวันที่ท่านหญิงซาจิโกะเดินทางกลับไปเยี่ยมบ้าน ทั้งคู่มีสัมพันธ์ด้วยความคิดถึงลึกซึ้งจนขาดสติ กระทั่งท่านหญิงซาจิโกะมาเห็นภาพเหล่านี้เข้า ความรักลับๆ ของชายรักร่วมเพศจึงถูกเปิดเผย ท่านหญิงโมโมเอะรับไม่อย่างถึงที่สุด เธอปลอบใจลูกสะใภ้ และคิดแผนการให้ท่านหญิงซาจิโกะตั้งครรรค์กับชายอื่นแทนลูกชายของตัวเองที่ไม่สามารถทำได้เพื่อมีทายาทสืบทอดตระกูล ท่านหญิงซาจิโกะยอมเสียสละครั้งนี้ แต่มีเงื่อนไขว่าฟูซาโอะต้องออกไปให้พ้นจากปราสาท และต้องแต่งงาน

ฟูซาโอะเดินทางกลับบ้านด้วยความสิ้นหวังในรักพร้อมกับทหารที่ตามมาสังเกตการณ์ เขาบอกกับครอบครัวว่ายอมแต่งงานแล้ว อีกทั้งพวกทหารก็มีคำสั่งของท่านหญิงโมโมเอะที่ว่าให้จัดการให้เขาแต่งงานให้เร็วที่สุด ทำให้พ่อของเขาดีใจมาก ในขณะที่เขาเจ็บปวดเจียนตาย สิ่งเดียวที่เขาทำได้คือระบายความเจ็บลงในกระดาษ ฟูซาโอะแต่งงานกับ โทโมโกะ สาวน้อยใสซื่อแทน ไอโกะ คู่หมั้นเก่าที่แต่งงานไปแล้ว ชีวิตคู่ของฟูซาโอะและโทโมโกะเป็นไปด้วยดี ทั้งสองอยู่กันแบบพี่น้องมากกว่าสามีภรรยา เพราะสาวน้อยหวาดหวั่นความใกล้จากชายแปลกหน้า ฟูซาโอะจึงหลีกเลี่ยงการร่วมรักกับภรรยาไม่ยากเลย

ท่านหญิงโมโมเอะเดินทางไปหาญาติห่างๆ พร้อมกับคุณชายโอกิโมโตะและท่านหญิงซาจิโกะเพื่อทำตามแผนให้ชายอื่นทำให้ลูกสะใภ้ตั้งครรรค์ สำหรับซาโมไรนี่เป็นการเดินทางแห่งความอัปยศอดสู สำหรับผู้หญิงนี่คือการเสียสละอันปวดร้าว การกระทำดังกล่าวส่งผลให้ท่านหญิงซาจิโกะกลายเป็นคนเชื่องซึมในอีกเก้าเดือนต่อมา ระหว่างการตั้งครรรค์ ส่วน ทากูชิ ชายหนุ่มที่ทำหน้าที่แทนคุณชายโอกิโมโตะนั้นฝังใจรักกับท่านหญิงซาจิโกะ แต่กลับไม่อาจครองรักกันได้ ท่านหญิงโมโมเอะคิดว่าชีวิตที่ถูกทำลายเหล่านี้มาจากคำสาปของลูกชายเธอ

ข่าวเรื่องภรรยาซาโมไร ท่านหญิงซาจิโกะตั้งครรรค์แล้วแพร่สะพัดไปทั่วหมู่บ้าน สร้างความยินดีแก่ชาวนาได้ปกครองทั้งหลาย แต่สร้างความแค้นให้ฟูซาโอะเหมือนถูกทรยศ เขาอยากไปถามกับคุณชายโอกิโมโตะให้รู้เรื่อง ระหว่างทางรถม้าของคุณชายก็วิ่งผ่าน ซาโมไรหนุ่มทำเ็นซาต่อชาวนาด้วยความเจ็บปวดใจไม่แพ้กัน ฟูซาโอะแค้นเคืองอย่างหนัก เขาอ้างตัวกลับเข้าไปในปราสาทและใช้มีดแทงคุณชายโอกิโมโตะที่กำลังนอนหลับอยู่ ทหารในปราสาทจับตัวเขาไปขังในคุกเพื่อรอคำตัดสินจากท่านหญิงโมโมเอะ ฟูซาโอะทุกข์ทรมาน พยายามฆ่าตัวตายแต่ทำไม่ได้ จู่ๆ ทหารก็บอกว่าท่านหญิงโมโมเอะให้พาตัวเขาไปส่งบ้านในวันที่พ่อไม่อยู่ เขาแปลกใจมาก แต่แล้วทหารก็ถามถึงโทโมโกะภรรยาของเขา พวกมันข่มขืนเธอตามคำสั่งของท่าน

หญิงโมโมเอะที่อยากให้อุซามะตายทั้งเป็น เขารู้สึกผิดและสงสารภรรยาผู้ใส่ชื่อซึ่งไม่ผิดอะไรเลย เขาคิดจะบวชเป็นพระเพื่อเสพรสความเจ็บปวดทรมานไปจนกว่าจะสิ้นลม

มายูมิอ่านบันทึกแล้วสงสารชะตากรรมของชายทั้งสองในยุคเอโดะ เธอคิดว่าจะกลับไปโรงพิธีชงชาอีกครั้ง ถามว่าเจ้าของว่าได้โรงพิธีชงชามาได้อย่างไร ในเมื่อเขาไม่สามารถมีลูกสืบสกุลได้

นาโอกิผู้เป็นพ่อไม่อนุญาตให้อุซามะบวช เพราะเขามีหน้าที่ที่ต้องรับรับผิดชอบต่อภรรยา และลูกในท้องของโทโมโกะ หลังจากถูกข่มขืนโทโมโกะก็มีอาการทางจิต เก็บซ่อนตัว พ่อของเธอดีใจมากที่จะมีหลาน โดยไม่รู้เลยว่าไม่ใช่สายเลือดตัวเอง แม่และอุซามะพยายามดิ้นบังไม่ให้พ่อรู้ความจริง

หลายเดือนผ่านไป ซามูไรเจ้าเหนือหัวไม่ได้ปรากฏตัวต่อหน้าสาธารณะชน คุณชายโอกิโมโตะตกม้าบาดเจ็บสาหัสเสียชีวิต ความคิดถึงที่มีต่ออุซามะทำให้เขาสั่งให้เปิดโรงพิธีชงชาอีกครั้ง จนวันหนึ่งท่านหญิงซางิโกะก็ให้กำเนิดทารกเพศชายที่จะเป็นซามูไรสืบต่อไป ส่วนอุซามะก็พยายามยอมรับลูกโทโมโกะ และหักห้ามใจต่อคุณชายโอกิโมโตะ โดยดำเนินชีวิตต่อไปให้ปกติ แต่พอเขากลับมาที่บ้านในวันหนึ่งก็พบว่าพ่อรู้ความจริงเรื่องลูกในท้องโมโมโกะแล้ว พ่อของเขารู้สึกถูกหมิ่นศักดิ์จนฆ่าตัวตายในที่สุด ขณะที่ยูโกะผู้เป็นแม่รู้สึกสิ้นหวัง เธอไม่รู้ว่าผู้หญิงจะมีชีวิตอยู่โดยขาดสามีได้อย่างไร เธอไม่เคยตัดสินใจอะไรเองมาก่อน เธอโทษว่าความผิดทั้งหมดเป็นของอุซามะลูกชายที่นำความตายมาสู่ครอบครัว

มิจิโกะมาเยี่ยมอุซามะที่บ้าน อุซามะถามเขาถึงคุณชายโอกิโมโตะ ได้รับว่าตอนนี้คุณชายไปร่วมงานประลองดาบทั่วประเทศ บางคราวก็ลงแข่งเองจนบาดเจ็บมาด้วย ท่านหญิงโมโมเอะจึงขอร้องให้คุณชายแต่งงานที่จะมีขึ้นอีกสองสัปดาห์ข้างหน้าเป็นงานสุดท้าย หลายปีผ่านไป โยชิ ลูกสาวของอุซามะโตพอแล้วที่เธอจะออกบวชตามที่ตั้งใจไว้ เธอได้ข่าวจากมิจิโกะว่าคุณชายโอกิโมโตะบาดเจ็บสาหัสจากการประลองดาบในครั้งนั้นและเสียชีวิตในเวลาต่อมา ถึงเวลาที่เธอจะใช้ชีวิตต่อไปกับความทรมาน

มายูมิเล่าเรื่องราวทั้งหมดที่ได้อ่านจากบันทึกของอุซามะให้ลูกค้ำฟิง พวกเขาพยายามยอมรับที่ซามูไรบรรพบุรุษตนเป็นรักร่วมเพศ ทำให้เทโยกิ หลานชายกล้าที่จะสารภาพกับย่าว่าเขาเองก็เป็นเกย์ แม้หญิงชราจะตกใจ แต่ก็ยอมรับได้ในที่สุด ส่วนโรงพิธีชงชานั้น ซามูไรหนุ่มก็มอบให้อุซามะ

หลายปีต่อมา โยชิกลับมาจากวัดหลังจากไปเยี่ยมอุซามะ เธอรับคำสั่งเสียสุดท้ายของพ่อ นำกล่องใส่กระดาษที่เขียนบันทึกเรื่องราวแสนเศร้าในช่วงชีวิตของเขา พร้อมน้ำหมึกและกระดาษที่ซามูไรเคยมอบให้กลับมาด้วย อุซามะฝากลูกสาวไปมอบคืนที่ปราสาทซามูไร เพราะมันเป็นสมบัติของพวกเขา

